

RES NA ROBU PROPADA?

Kaj prinaša Celju gradnja obrata za proizvodnjo titanovega dioksida v cinkarni? Ali res samo prah in pepel in onesnažen zrak?

Še preden so besedo izrekli tisti, ki so se za stvar ogreli in jo sprejeli, so ljudje razširili »novico«, da je Celje, mesto belo in veselo, z gradnjo obrata za proizvodnjo titanovega dioksida pri cinkarni, na robu propada. Še več, nekateri, ki že danes težko prenašajo onesnažen zrak, so celo rekli: kupite naša posestva in premoženje ter dovolite, da se izselimo in poiščemo drug košček zemlje za življenje. Alarm je bil tu; alarm brez potrebe. Dejstvo je, da se z gradnjo tega obrata stanje ne bo poslabšalo! Toda, navzlic temu je treba napraviti vse, da celjski zrak ne bo onesnažen tako kot je!

Gradnja obrata za proizvodnjo titanovega dioksida v okviru celjske cinkarne ni več samo želja na papirju, marveč dejstvo. Kolektiv celjske cinkarne bo dobil nov obrat, nekateri mu pravijo kar nova tovarna, in prav ta ugotovitev vzbuja med nekaterimi ljudmi različne govorce.

Največkrat se slišijo tiste, da bo Celje zaradi proizvodnje titanovega dioksida povsem uničeno, da bosta prah in dim tako poslabšala stanje, da bo življenje, vsaj v ožjem proizvodnem okolju, povsem nemogoče. Skratka, če bi poslušali in upoštevali samo te besede, bi lahko rekli, da je Ce-

lje na robu propada in da bo izgubilo še tisti kanček turističnega ugleda, ki ga ima.

Toda, ali je to res? Ali se je kolektiv cinkarne v resnici odločil za gradnjo obrata, ki naj prinese mestu več škode kot koristi?

(Dalje na 6. strani)

ederna doba je
na tudi po tem,
trgovina več ne
me koraka s po-
njo, razen v
zah, ko blago
kupno ponuja,
kupci nimajo de-
ja. Tako tudi
čisto navadnem
lu. Oglje rabi
ki gre na ne-
ki piknik. Pik-
arji se množijo
aritmetskem
redju, trgovci
reagirajo na
metrični način,
ki vedno znova
anjika pakirane-
oglja.

30. julija 1969 — Številka 30 — Leto XXIII — Cena 60 par

NOVI TEHNIK

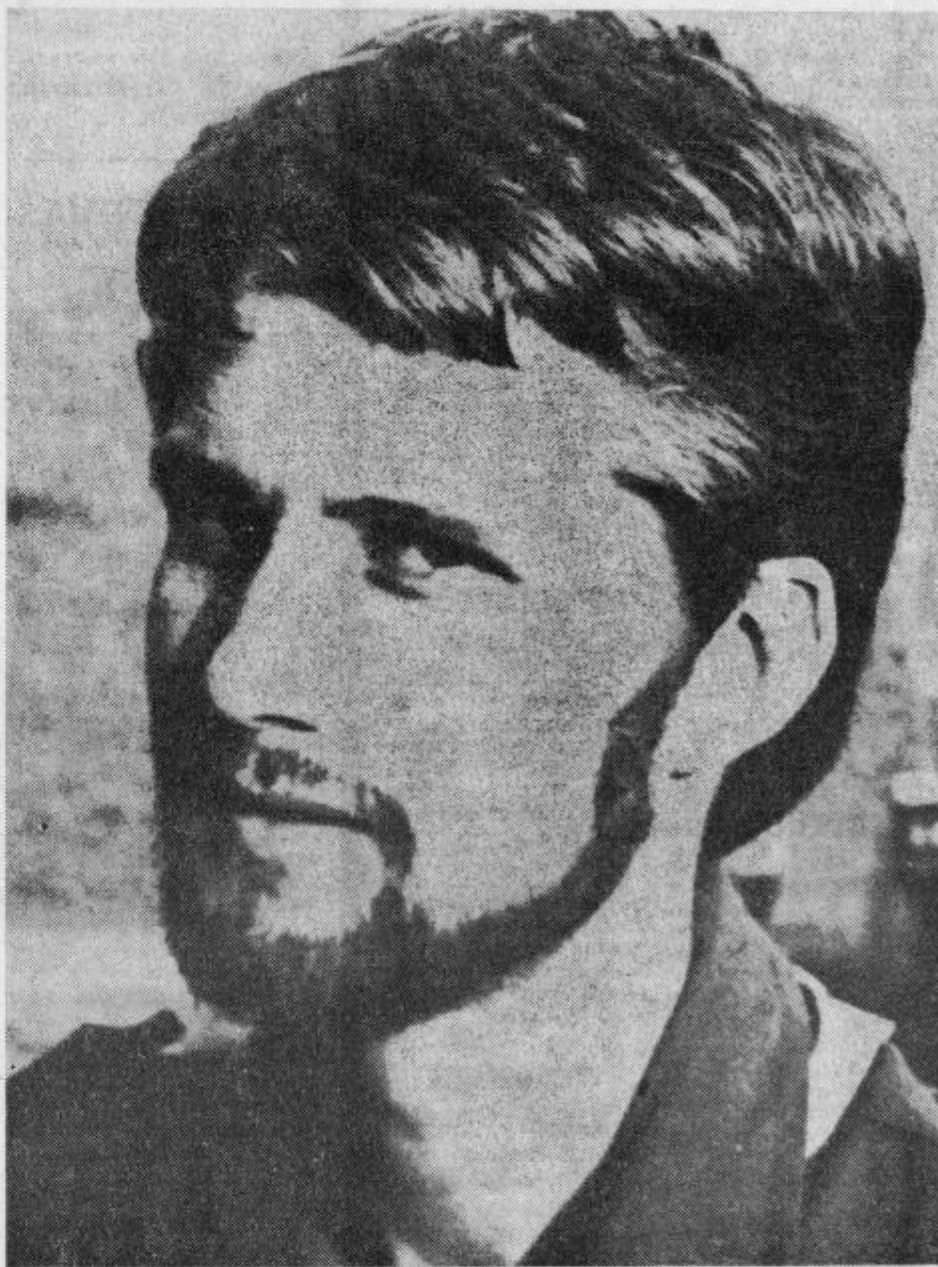
Nekaj tednov je na levi strani Savinje v Kokarjih pri Mozirju lahno. Vrsta platnenih streh opozarja, da pod smrekovimi gozdovi polji prebivajo ljudje, kateri so svoj prosti čas posvetili naravi. Bor je last II. grupe odredov iz Celja, v njem pa so prav letos, ko organizirali Tabor prijateljstva tudi taborniki iz Splita, Vinkovcev Novega Beograda. Gusti Hönigman (na sliki) je duša tabora. On za vse, preskrbi vse, dela tudi skoraj za vse. Tabornik je že vrstec in konjiček mu je udeleževanje pri »skavtih«. Življenje sred odredov in rek pa pod šotori, to je nekaj čudovitega. In resničn ali je!

Foto: T. VRABI

FRANČEK FRAKELJ



MEJDUS FIFI, JAZ MISLIM, DA BO BOLJSE ČE GREVA DOMOV



TRČENJE V RIMSKIH

STROJEVODJA IGNAC PAČNIK IN VLAKOVODJA
FRANC PEČNIK IZGUBILA ŽIVLJENJE

Zaradi hude železniške nesreče blizu postaje v Rimskih Toplicah je reden promet na progi Zidani most — Celje v nedeljo, 27. julija za nekaj ur zastal. Hujša kot ta ugotovitev je dejstvo, da sta pri trčenju tovornih vlakov izgubila življenje strojevodja Ignac Pačnik in vlakovodja Franc Pečnik. Poleg tega so bili uničeni trije vagoni in parna lokomotiva.

Do nesreče je prišlo ob 3.35 uri zjutraj. Ob tej uri je na tretjem tiru železniške postaje v Rimskih Toplicah

stal tovorni vlak št. 547, ki je pripeljal iz Celja. Za njim pa je privozil tovorni vlak št. 599, ki bi moral zapeljati na četrti tir. Toda... na uvozni ločnici med tretjim in četrtim tirom je bilo še nekaj vagonov vlaka št. 547. Tako je lokomotiva vlaka, ki je drugi pripeljal iz Celja, zadela zadnji vagon stoječe kompozicije. Trčenje je bilo tako močno, da sta se lokomotiva in službeni voz vlaka št. 599 prevrnili. Pri nesreči sta izgubila življenje strojevodja Ignac Pačnik,

star 28 let, doma iz Podturjaka in vlakovodja Franc Pečnik iz Ogeč pri Rimskih Toplicah. Medtem ko je kurjač Anton Jakopič ostal nepoškodovan, je zavirač Martin Močivnik dobil nekaj lažjih poškodb.



VREME

OD 31. JULIJA
DO 10. AVGUSTA

Nekako od 30. julija do 3. avgusta in okrog 10. avgusta pogostne padavine z nevihtami in ohladitev. V ostalem lepo vreme.

Dr. V. M.



ZMAGALI STRELCI

IZ ŠEMPETRA

Na strelskem tekmovanju v Braslovčah je nastopilo devet ekip. Zmagali so strelci Sempetra (762 krogov), med posamezniki pa je bil najboljši Novak iz Sempetra (236 krogov).

BRIŠNIK

ZMAGOVALEC

NA BRZOTURNIRJU



TVD Partizan Polzela je pripravil šahovski brzoturnir na katerem je nastopilo 13 šahistov. Zmagal je Brišnik 10 pred Rojnikom 9, Vošnjekom 9 itd. Vsi trije so bili nagrajeni od Tovarne nogavic Polzela. T. TAVČAR



CELJSKI PLAGALCI

VEDNO BOLJŠI

Potem, ko so med tednom v drugem srečanju za republiško plavalno prvenstvo celjski plavalci in plavalke zbrali 7589 točk in zasedli tretje mesto, so imeli domači predstavniki koncem preteklega tedna idealno priložnost, da premagajo plavalce Fužinarja iz Raven in Ilirijo. V tretjem medsebojnem srečanju so namreč zaradi nekoliko slabše postave v plavanju na 400 metrov izgubili prvo mesto. Mlađe tekmovalke in starejši plavalci, danes že veterani Tkavc, Kovačič in Toplak so namreč skupaj z Dobrotinškovo in Perčičevo osvojili tri prva mesta. Dobrotinškova je bila z rezultatom 6:22,3 prva na 400 metrov, Perčičeva z 1:29,0 prva v deklinu na 100 metrov prosto. Pri moških pa sta Ivan Tkavc in Janez Kovačič dosegla dvojno zmago. Obe štafeti Neptuna sta bili drugi. Končni vrstni red tretjega srečanja je bil: Ilirija 8705, Fužinar 8747, Neptun 8450. J. KUZMA

30. JULIJA DVOBOJ

Z VASASOM



Tudi letos bo zdaj že tradicionalni dvoboj med Vasasom iz Budimpešte in domačim Kladivarjem. Atletska prireditev bo 30. julija na stadionu ob Kersnikovi ulici. Člani bodo nastopili v 12, članice pa v 7 disciplinah. Med gosti bo tudi nekaj atletov, ki so že nastopili v državni reprezentanci. Celjani bodo nastopili kompletni, manjkala bo samo Marjana Lubej, ki je še vedno poškodovana. Povratni dvoboj bo od 2. do 4. septembra v Budimpešti na znanem stadionu NEP.

SEDEMNAJST PRVIH MEST — V Ljubljani je bilo letošnje republiško prvenstvo v atletiki, na katerem so tekmovalci in tekmovalke Kladivarja dosegli kar 17 prvih mest. Najbolj je presenetil Kocuvan, ki je v teku na 200 metrov izboljšal 11 let stari rekord Lorgerja in Lešeka — zdaj 21,5, v teku na 100 metrov pa je izenačil svoj osebni rekord in postavil letošnji najboljši rezultat v Sloveniji — 10,5. Tri naslove je osvojila Maroltova, ki je v odsotnosti Marjane Lubej bila prva v teku na 100 m (12,4), v daljavo (540 centimetrov) in teku na 200 m (25,7).

Razveseljivo je, da sta dva naslova poleg Maroltove osvojila atleta, ki sta še mladinca: Podpečan na 5000 metrov in Samčeva v teku na 800 metrov. Pohvaliti moramo tudi veterane: Važič prvi v teku na 1500 m, Špiler v kopju, Male v hoji, Bukovac v kladivu, Vravnik v skoku s palico. Naslove so še osvojili: Urbančičeva v metu kopja, Urankarjeva v teku na 1500 m, Vivod v skoku v višino, Brečko v teku na 3000 m steeple in obe ženski štafeti: 4 x 100 m v postavi Urbančič, Pavšer, Kolenc in Marolt ter 4 x 100 m v postavi Zličar, Orač, Marolt in Urankar — 4:05,8 (nov državni rekord).

Mimo teh pa moramo pohvaliti še celo vrsto mladih atletov, ki s solidnimi uvrstitvami in dobrimi rezultati pokazali, da se razvijajo v prave atlete: Obal, Dvoršak, Škoberne, Lisec, Peterka, Obrezova, Zličarjeva, Hladen, Slak in še mnogi drugi. Prav na letošnjem prvenstvu pa so Celjani ponovno dokazali, da v Sloveniji med atletskimi kolektivi nimajo konkurence.



ZLATIH 20 LET

Vsako mesto je ponosno na svoje športnike. Posebno ponosni pa smo v Celju na atlete in v zadnjem času na rokometišče. Ta športna disciplina, ki se razvija v Celju že petindvajset let in je pričela med vojno pri tovarnarju Westnu v Celju ima bogato in najstarejšo tradicijo v Sloveniji.



V zadnjem letu so celjski rokometišči dosegli svoj največji uspeh. Dosegli so uspehe, na katere so lahko ponosni vsi dosedanji rokometišči v mestu ob Savinji: Crepinšek, Coh, Orel, Cater, Stavbe, Erik Salekar, Ambrož, Kokot in Polutnik, Belcer, Smid, Božič, Franc Salekar, Marko in Aleksander Jezernik, Zakrajšek, Uršič, Rojc (iz prve povojne generacije ter Bukovac, Poznik, Fijavž, Kuzma, Lampe, Pahič, Cvek, Jože in Ivan Cizel, Miran in Bojan Horvat, Tine in Vlado Veber, Orač, Seško, Ramskugler, Hlačer in Kroflič (iz generacije od 1949—1956).

Kakšne uspehe so dosegli današnji rokometišči Celja? V lanskem letu so osvojili vse naslove prvenstev v republiki. Člani so bili v sezoni 1967/68 republiški prvaki in so se na kvalifikacijah v Celju uvrstili v zvezno ligo. To mesto so tudi obdržali v naslednjem letu kot edini slovenski predstavnik.

Mlado moštvo je tekmovalo v štajerski ligi, kjer so bili kot moštvo, ki nastopa izven konkurence, najboljši. Mladinsko moštvo, katero pri-

pravlja Tone Goršič, je najprej osvojilo naslov mladinskega prvaka v štajerski ligi. Po tem uspehu pa so na prvenstvu Slovenije v konkurenci desetih moštev pokazali pravo kvaliteto in zmagali. Iz njihovih vrst je kar šest mladincev sodelovalo na državnem prvenstvu v majicah republiške reprezentance: Metličar, Lubej, Mejavšek, Pevnik, Petek in Bojevič. Mejavšek pa si je priporil mesto v državni mladinski reprezentanci, med tem ko je Lubej prva rezerva. Pionirji so bili najboljši v republiki, saj so v Brežicah že tretjič zapored osvojili naslov prvaka.

Ce zberemo vse rezultate, vidimo, da je trenutno celjski rokomet ena od najuspešnejših panog v Celju. Skalna klet je postala za Slovenijo prava industrija kvalitetnih rokometiščev, ki so že večkrat bili člani raznih mladinskih reprezentanc: Krejč, Niko in Janez Markovič, Presinger, Telič, Povalej, Koren, Janez Goršič, Levstik, Kokot in Medved.

Celjskemu rokometu se mora v bodoče določiti prava vrednost in mesto med športi v Celju. Treba jim je omogočiti redno delo ter jih moralno in finančno podpreti; vključiti v društvo vse ljubitelje tega športa v Celju in poskrbeti, da bo strokovni kader v klubu najboljši in da bo edini cilj vseh čimboljša uvrstitev v zvezni ligi. J. KUZMA

ROKOMETNI TURNIR

Na turnirju, ki ga prireja RK Celje 2. in 3. avgusta v Mestnem parku bodo poleg domačinov nastopile še naslednje ekipe: Metalac iz Zagreba (član zvezne lige), slovenska reprezentanca in Hranice iz Češkoslovaške — (član I. zvezne lige). Pokal za zmagovalno ekipo je podarila Zična.

1. NA turnirju v Hranici smo napravili posnetek ekipe, ki se pripravila za naslednje zvezni ligi. Od leve proti desni stojijo: Presinger, Pevnik, Metličar, Koren, Lubej, Krejč, Frkič in trener Malič, v drugi vrsti od leve proti desni pa so še Krejč, Povalej, Markovič, Safarič in Markovič.

2. Na fotografiji spodaj je kapetan ekipe RK Celje Andrej Telič pokal od stavnikov organizatorja. Srečanje je bilo prijetno. Vsi so si bili enotni, da Celjani po prikazani igri znanju zaslužijo višje mesto. Prav to pa bodo poskušali seči na turnirju v Celju. Foto: ...

USPEHI ROKOMETIŠČEV:

Zmagovalci zveznega prvenstva (Celje 1949)
Zmagovalci sindikalnega državnega prvenstva (Borovo 1949)
Republiški prvaki v rokometu (1949—1953)
Člani zvezne rokometne lige v velikem rokometu (1950/51, 1951/52)
Mladinski republiški prvaki (1959, 1960, 1962, 1963, 1964, 1968)
Pionirski republiški prvaki (1962, 1963, 1967, 1969)
Republiški članski prvaki (1967/68 in 1965/66)
Zimski prvaki Slovenije (1969, 1967)
Pokalni prvaki Slovenije (1968)
Zmagovalci II. republiške lige (1963/64, 1964/65)
Člani zvezne rokometne lige (1966/67, 1968/69, 1969/70).
K temu lahko pristojimo še številna druga tretja mesta v tekmovanju za republiške naslove v vseh kategorijah.

OB JUBILEJU

So določena leta, ko se ob njih ustavimo. O njih za trenutek razmišljamo. Vračamo se v čase, ko je tisto nastalo, kar lahko danes praznujemo in proslavljamo.

Ze dvajset let organizirano gojimo v Celju atletiko.

Ze dvajset let v Celju organizirano gojimo rokomet.

Ni naključje, da sta prav danes obe organizaciji, ki praznujeta pomemben jubilej, vodilni v Celju. Za njih je odločilna širina in visoka kvaliteta. Medtem, ko je atletika že vsa povojna leta med najboljšimi v Jugoslaviji, se je to rokometiščem posrečilo po nekajletnem zastoju.

Pozornost so posvetili mladim ljudem, željnim igre z drobnim žogo. Zbrali so jih in začeli vaditi. Prvi uspehi so se kmalu pojavili. Najprej so pobrali prva mesta in osvajali pokale po Celju, širši okolici, republiki in zatem tudi v zveznem merilu.

Ob malem stadionu pod Starim gradom se

je začelo zbirati vedno več občudovalcev rokometišča. Hoteli so videti svoje ljubljence. Hoteli so zmage. Hoteli so uspehe. Priča so bili tudi krizam. Neuspehom. Vendar so vztrajali. Kot so vztrajali tudi igralci, ti čudoviti idealisti! Mladost puščajo na igriščih, voznjah z vlaki, vse v borbi za točke, za nove uspehe. Pri tem niso zamenjali študija, dela, učenja. Ob krizah niso zapuščali kluba, temveč so še z večjim elanom tekmovali naprej. Prav današnja generacija rokometiščev, ki je dostojno nasledila predhodnike, je lahko vzor ostalim športnikom, športnim ekipam.

Veseli smo njihovih uspehov. Najbolj pa smo veseli njihove enotnosti. Enotnosti s trenerjem. Zdravkom Maličem; enotnosti z velikim entuziastom, predsednikom Nacetom Krumpakom. Prav njihovo delo bomo vedno radi podprli. Njihov praznik je tako tudi naš praznik; praznik celjskega športa!

TONE VRABLJ

Dan se je začel oblačiti v noč.

Smreke na eni strani in koruza na drugi je začela dobiti temnejšo, skrivnostnejšo barvo.

Sredi velikega in lepega prostora, ki je bil podoben srečnemu otroku, je pod nebo silil velik jambor, kjer se je pozibavala zastava. Ob jamboru še nekaj manjših zastavic in vrsta tabornikov v tradicionalnih uniformah.

Taborovodja Gusti Hönigman daje zadnja navodila pred večerjo. Mladi ga poslušajo in mirno stojijo v vrsti. Samo mali Andrejček, star nekaj več kot dve leti, je tisti dan prišel prvič na obisk v tabor in so ga taborniki sprejeli medse, ne zirši. Spustil je roko starejšega prijatelja in stekel po travi. Kam? K mamici? Ne. Na klopi ob šotoru je imel steklenico osvežilne kokte. Hitro naredi požirek, postavi steklenico nazaj in že jo je z drobnimi nogami, ki so bolj pri tleh kot v zraku, ucvre proti tabornikom. Tiho in mirno se postavi med njih in tako stoji vse do takrat, da so odpeli himno in spustili zastavo.

Razgubili so se po šotorih, se ponovno postavili v vrsto, vendar tokrat s skodelico in žlico. Eden za drugim, disciplinirano in zbrano so odšli proti kuhinji. Večerja bo vse kakor teknila. Igre, sonce, voda in smeh so iz otrok potegnili moči.

Nebo je bilo pokrito z ogrlico zvezd. Med šotori sta hodila samo dežurna. Pazila sta, da kdo ne pride v njihov tabor; da kdo ne ukrade njihove ljubezni pod šotori.

MED GOZDOVI IN POLJI

Ko smo se peljali skozi Mozirje in Nazarje smo se spraševali, kje bomo našli Kokarje. Vedeli smo za kraj, nismo pa vedeli, kje imajo svoj prostor taborniki II. grupe odredov iz Celja. Povprašali smo deklo na kolesu:

»Tam pod cerkvijo so. Trije prostori so njihovi. Takoj jih boste zagledali.«

Odpeljali smo naprej in zavili na prašno makadamsko pot ter se čez razmazan lesen most približali nekaj hišam stisnjenim pod cerkev in gozd ter na drugi strani med polja. Znašli smo se na križišču.

»Kar po tej poti in prav med njih boste pripeljali,« je povedal in z roko nakazal smer kmet, ki si je domačijo postavil pod vznožje gora.

Cesta je bila vse ožja, drevja pa vedno več. Same smreke. Zrak je bil kristalno čist in iz njega bi lahko delal najdragocenejšo ogrlico.

Smo pred vhodom. Znak II. grupe odredov nas opozarja, da smo na pravi poti. Zapeljemo še dalje in se ustavimo ob gosto nasajeni koruzi.

Izstopimo.

Prvi pogled na tabor, kjer preživlja počitnice več kot sto otrok, je čudovit. Smreke, šotori, zastava, razigrani otroci, u-

rejen stencas, prostor za taborni ogenj. Vse je enkratno.

Gusti Hönigman je taborovodja. Med taborjenjem v Kokarjih si je pustil rasti brado. Ves je dobre volje, da jim vse teče, kot po medu.

»Fantastično se imamo,« so bile njegove prve besede, ko smo si stisnili roko v pozdrav. »V taboru je 40 Celjanov, 80 tabornikov iz Splita, 15 iz Novega Beograda in 30 iz Vinkovcev. Starešina je Jože Krebs, namestnik njegova žena Marija.«

Zanimalo nas je njihovo delo in življenje v taboru.

»Skupni program traja samo deset dni. Ob otvoritvi smo pripravili taborni ogenj s programom, na Dan vstaje slovenskega naroda pa so nas prišli obiskat predstavniki mladine iz Celja. Naslednje dni smo imeli športna tekmovanja. V odbojki so zmagali Splitčani, v streljanju Celjani, v šahu Vinkovčani in v malem nogometu ponovno Splitčani. Takoj zatem smo pripravili pohod od Ljubnega do Gornjega grada, kjer smo sodelovali na proslavi ob občinskem prazniku občine Mozirje. Od izletov naj omenim še izleta v Logarsko dolino in na Medvednjak ter Mozirsko planino.«

Taborniški program?

»S taborniškimi tekmovanjem bomo zaključili obvezni del našega taborjenja. Tekmovali bomo v postavljanju šotorov in signalizaciji, za medvedke in čebellce pa pripravljamo tekmovanje v malem nogometu.«

Kakšen je vaš dnevni program?

»Ob sedmi uri vstajamo. Do osme ure, do zajtrka, pospravi-

mo šotore, jih pregledamo, telovadimo in se umijemo. Ob 10. uri je malica, ob 13. kosilo in nato obvezen počitek. Popoldan kovanje in igre pa izleti. Ob 19. uri večerja, gledanje televizije in poslušanje gramofona, zabava ob tabornem ognju ali kaj podobnega. Ob 22. uri mora biti v taboru mir.«

In je res.

Jeršin, član SLG Celje in se nekateri drugi.

Na počitnicah?

»Rekreaciji. To je najboljša, kar je tukaj,« so začeli pripovedovati.

»Radi prihajajo k nam,« pravi Marija Krebsova. »Samo rjube je treba prinesiti s seboj in lahko ostanejo pri nas toliko dni, kolikor imajo čas.«

Starši vedno pogosteje hodijo obiskovat otroke, ki so na taborjenju. In vedno pogosteje tudi ostajajo vsaj nekaj dni v taboru. Zelja, da bi združili otroke in starše v eni organizaciji, tako počasi, vendar zelo prepričljivo uspeva.

»Skrbimo zato, da bi se nam pridružilo čimveč mladine, ki se v tem okolju dobro počuti,« so bile besede Vilka Tanjška, predsednika kluba II. grupe odredov. »Kdor je tabornik ima potem čisto drugačno gledanje na svet, na dogajanje v svetu. Mi starejši se predvsem angažiramo zato, da se posamezne akcije izvajajo.«

Mirko Lešnik: »Izredno prijetno.« Hrčbet so mu obarvali sončni žarki, obraz pa je imel spočit.

Ste res čisto slučajno prišli sem?

»Res. Potem sem se odločil in ostal. Kdaj se bom vrnil, še ne vem.« Lepo se sliši!

Za igralca Pavla Jeršina je po naporni sezoni v gledališču takšen kraj, kot je tabor v Kokarjih naravnost idealen za počitek.

»Prijetno.« Vsi so govorili samo pozitivno in to je lepo!

OD IGRALCA DO DIREKTORJA

Ko smo končali uradni del razgovora z Gustijem Hönigmanom smo se napolili po taboru. Ob kuhinji pri mizli in pod zavetjem krošenj drevja so igrali karte: Mirko Lešnik, direktor gostinškega podjetja Ojstrica, Pavle



Vili Kragolnik je že tri leta tabornik in član II. grupe odredov. V taboru so povedali, da je med najboljšimi taborniki...

OPRAVIČILO JIM JE NAPISALA

Iz kuhinje je stopila ženica. »Uršula Podkrižnik sem, doma pa na robu tabora. Sem teta celemu taboru!« se je pohvalila,

taborniki, ki so to slišali pa so pritrdili. Teta Uršulo imajo vsi radi. Vedno je z njimi in pri vsem jim pomaga. Ko smo jo povprašali po letih, je odgovorila, da jih še nima dosti. »Sedem in osem napišite, če vas že zanima. Veste, jezik in noge še niso stare, vse drugo pa že!«

Potem je povedala: »Včeraj so prišli k meni tisti, ki so v taboru kot turisti. Sedem jih je bilo. Malo dalje so se nekje zadržali pa jih je bilo strah, da ne bodo dobili kosila. Prosil so me, naj jim napišem opravičilo. Pa sem ga. Da so mi pomagali drva žagati, okoli hiše pospravljati in da se priporočam še večkratno njihovo pomoč. S tem so odšli v tabor in dobili kosilo. Pomagalo je pa le!«

Potem je odšla. Vendar je ob koncu povedala, da brez tabornikov ne more. To je življenje!

Spili smo steklenico piva in stali ob dnevnem programu, ki visi pribit na drevo.

»Danes sva pa midva dežurna,« ugotavljata Saša in Drago.

Kaj pa delaš, ko si dežuren, smo vprašali drobnega Sašo.

»Po taboru hodim in pazim, da kdo ne pride vanj. Če pa bi prišel, bi ga privezali na jambor.« Grozno!

Pepi Kuzma, s katerim sva se skupaj potikala po taboru:

»Porabil bom ta material za Večer.« In je pograbil steklenico pival

Pogovarjamo se tudi z Marijo Krebsovo: »Skoraj vse dobimo od kmetov, kruh, mleko, krompir. Samo meso kupujemo v Nazarjih. Drugače pa imamo tudi svoj vrt z zelenjavo. Prejšnji teden smo zaklali prašiča in imeli kolino. Vsi okoliški kmetje nam pomagajo.«

Tako je v taboru II. grupe odredov v Kokarjih.

Živijo enotno življenje, polno lepote.

Vsekakor je to resnično ena izmed najlepših ljubezni pod šotori.

TONE VRABL



ekonomska propaganda
grafično oblikovanje
industrijska fotografija

NIČ VEČ TKANJA NA STARIH STROJIH:

STAROST SE UMIKA

ZAPIS OB 40. OBLETNICI TEKSTILNE TOVARNE METKA

Pred časom se je celoten kolektiv tekstilne tovarne in konfekcije »Metka« nehajal v krizi. Kolektiv ni več mogel naprej in bili so pred resnim vprašanjem, kaj naj storijo. V podjetju so se kopicili problemi, ki so zaostrovali notranje odnose, krhali disciplino in tudi poslovni uspehi so bili veliko slabši, kot pa so pričakovali oziroma bi morali biti.

Odločili so se za korak, ki se je že po nekaj mesecih pokazal za pravi. V lanskem, v glavnem pa v letošnjem letu so začeli z rekonstrukcijo tovarne. Stare, dotrajane stroje, ki sta jih prehitela že čas in razvoj, so zamenjali z novimi. Tako bodo v septembru svečano izročili svojemu namenu na novo montirane stroje v tkalnici in plemenitilnici. Povsem je nov tudi oddelek belilnice, kjer je nov mercelizirni stroj iz Italije.

Ni še dolgo tega, ko so vsi z nezaupanjem gledali na kolektiv,

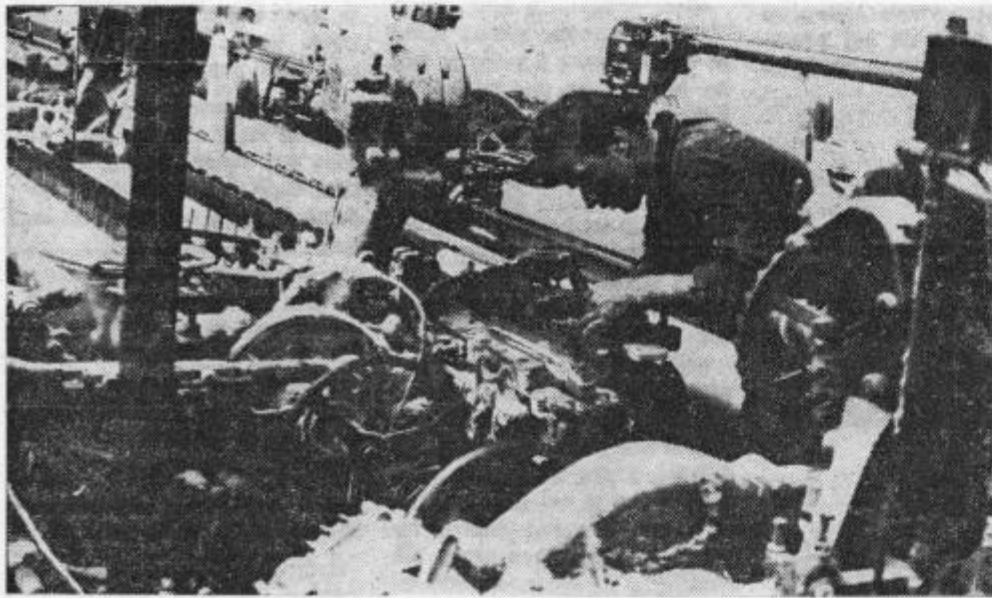
ki zaposluje predvsem žensko delovno silo. Nizki osebni dohodki, prekinitve dela in popolna zastarelost so dajali videz brezupnosti. Novo vodstvo je tovarno prevzelo v skoraj brezupnih razmerah. Osebni dohodki so bili med najnižjimi, skladov tudi ni bilo in so se komaj otepali izgube.

Pri vsem tem je bila orientacija samo ena. Takojšnja rekonstrukcija, izdelava kvalitetnih na trgu iskanin tkanin iz čistega bombaža, polistera itd. S prvim julijem so uvedli »direct costing« sistem obračunavanja, uvajajo pa tudi druge organizacijske metode in novosti. Osebni dohodki so se zaradi vsega tega od leta 1967 do danes dvignili od 560 na 810 dinarjev. Skladov, ki jih leta 1967 še ni bilo, pa bo letos že 2 milijona. Tako je prva anuiteta plačana... Prešli so tudi na 42-urni delovni teden, kar še poudarja uspehe kolektiva »Metka«.

Po besedah Veljka Repiča, direktorja Tekstilne tovarne in konfekcije »Metka« ne gre pri modernizaciji tovarne toliko za povečanje proizvodnje, kot predvsem za kvaliteto izdelkov, ki naj utrdijo sloves priznane tovarne po vsej Jugoslaviji. Samo z resnično kvalitetnimi izdelki se bodo lahko obdržali na jugoslovanskem tržišču, ki je prav s tekstilnimi izdelki izredno zasledeno.

Zadnji uspehi tekstilne tovarne »Metka«, ki prav letos praznuje 40-letnico obstoja, so porok, da bodo uspeli. Torej: nič več tkanja na stare stroje. Novi, moderni stroj pa omogočajo izdelavo takšnih izdelkov, katere kupci osvajajo in sprejemajo. Istočasno pa se izboljšujejo tudi delovni pogoji v tovarni sami. In seveda tudi in predvsem med zaposlenimi. To pa je nedvomno največji uspeh.

T. VRABL



obraz



IVAN KRONOVŠEK

V teh dneh, ko se hmelj ne-utrudno spenja proti vrhu, ga je težko najti. Polja v okolici njegovega doma so zavita v nasade grenke rože in do njenega vodi samo ozka, makadamska pot. Okoli hiše, pravzaprav je to večje gospodarsko poslopje, je polno drevja in nekaj polj, posejanih s pšenico in krompirjem. Drugače pa sam hmelj.

Ivan Kronovšek, Orle vas v Savinjski dolini

Napreden kmet. Vekratni odbornik in zdaj tudi poslanec republiškega zbora SR Slovenije. Rad prizna, da je najstarejši poslanec in eden izmed peščice kmetov, ki so si na zadnjih volitvah uspeli priboriti mesto v poslanskih klopek.

Njegova pot je tako postala še bolj razvejana. Skoraj ni dneva, da bi bil samo doma. Vedno je na poti. Iz majhne Orle vasi se vozi v Ljubljano, Zalec ali Celje. Vestno in pošteno upravlja svoje obveznosti in kljub pomankanju časa ne odpove pred nobeno nalogo.

Hudo je zlasti v tem času, ko je na poljih največ dela. Ivanove roke bi morale pospraviti pridelke, negovati drevje. Ivanova glava bi morala brati in razmišljati o stvareh, ki jih bo treba zagovarjati ali uvreči v poslanski dvorani. In kljub velikemu naporu Ivan Koprivšek zmore vse. Let ima že veliko, vendar mu sploh niso ovira pri njegovem delu.

Je zagovornik praktičnega dela, ne pa govornika.

»Prepričan sem, da ljudje pri nas vse preveč filozofirajo in govorijo,« je začel pripovedovati, ko smo ga obiskali na njegovem domu.

»Sam sem za konkretno delo. Za konkretno reševanje problemov. Filozofija pri tem ne pomaga kaj dosti. Samo zavede nas lahko, kot nas je že tolikokrat.«

Potem govori o kmetu. Bolj malo o sebi, več o tistih kmetih, katere zastopa v poslanskih klopek.

»Premalo pozornosti jim še vedno posvečamo. Poglejte samo ostarele kmete. Mladi odhajajo v mesta, v tovarne in starši ostajajo sami na velikih ali malih kmetijah. Kdo jim bo delal na polju, v hlevu, sadovnjaku? To so problemi mimo katerih ne moremo in ne smemo. Ali pa vprašanje kmetov, ki so pomagali med narodnoosvobodilno borbo. Mnogi izmed njih še danes nimajo rešenega vprašanja dvojne ali enojne dobe. Vse preveč smo v nekaterih primerih formalisti in premalo človeški.«

Prav ima. Kljub temu da ni več odbornik se kot poslanec čuti dolžnega, da še vedno prisostvuje sejam občinske skupščine Zalec. Ne prisostvuje pa samo kot osebka, temveč vedno tudi razpravlja. Njegova razprava ni ovita v lepo zveneče fraze, temveč konkretna, prav zaradi tega včasih boleča.

Poleg tega opravlja še doma. To je Ivan Kronovšek iz Orle vasi v Savinjski dolini.

SREČA V NESREČI



Bil je utrujen in nesreča, ki jo je preživel, mu je pustila težke spomine, moreče občutke.

Četudi je pomagal, kjer le ni mogel, se je videlo, da je odsoten. Mislil so mu ubogale drugam. Tudi iz oči je sijala bolečina, strah...

Preživel je železniško nesrečo po srečnem naključju. Prava sreča v nesreči.

Težko je hodil. Poškodovana noga in na obrambni znaki poškodb.

Martin Močivnik, zavirač, je bil v času nesreče v službenem vagonu.

»Vse je še tako megleno in misli neurejene. Vem le to, da je naenkrat strašansko udarilo, zaropotalo... in potem se je lomilo. Na vlak se je takoj ustavil. Bil sem v službenem vagonu. Potem sem občutil, da se je vagon prevrnil. Zaneslo me je proti steni. Udarcev nisem prav zaznal. Obtežal sem ob steni vagona. Hočem sem vstati pa nisem mogel. Zadrževala me je deska. Potem sem zbral toliko moči, da sem jo odlomil. Zagledal sem okno. S težavo sem se preril do njega in splezal ven. Imel sem srečo. Kmalu sem pod seboj začutil trdna tla. Začel sem klicati. Sprva se ni nihče oglašil. Šele pozneje so prišli ljudje. Zdaj je dobro, četudi me boli po vsem telesu.«

ZGODOVINE:

CELJSKA ZLATARNA

Celjska zlatarna, ki se je lani preselila v nove prostore ob Kersnikovi ulici v Celju, je doma in v tujini eno najbolj znanih in cenjenih tovrstnih podjetij.

Ustanovljena je bila leta 1925. delniška družba Pachiaffo Knez and Comp. Vodja firme je bil Avgust Pachiaffo, brata Alojz in Ivan Knez pa sta bila delničarja in obenem tehnična voditelja podjetja. Za podjetje je finančiral tudi A. Westen, ki je bil tudi delničar. Podjetje je bilo eno največjih te vrste v Jugoslaviji in je zaradi kvalitete izdelkov uspešno konkuriralo tudi z inozemskimi tvrdkami. Ker je ob ustanovitvi primanjkovalo domačih strokovnjakov, je bilo pri podjetju zaposlenih precej inozemcev, predvsem Dunajčanov in Nemcev iz Piorceima. Zaradi udeležbe nemškega kapitala se je vse poslovanje vršilo v nemščini.

Leta 1935 se je firma na novo protokolirala pod imenom Knez Pachiaffo in je bil A. Westen izplačan. V juniju istega leta sta se Avgust Pachiaffo in Alojz Knez smrtno ponesrečila z avtomobilom na Reki. Vodstvo tovarne je prevzel Ivan Knez, vdoma po Pachiaffu pa je bila pri

podjetju udeležena kot solastnica s polovico deleža celotnega premoženja tovarne. Tudi pozneje se je poslovanje vršilo v nemščini, čeprav je bil vodja tovarne Slovenec in se je v času okupacije smatrala kot nemška tovarna.

Od ustanovitve do okupacije je zlatarna dosegla velike dobičke, razen v letih 1931-1933. To je razvidno tudi iz tega, da je bil že po desetih letih izplačan Westen, medtem ko ostali delničarji ob ustanovitvi niso posedovali premoženja.

Med okupacije je tovarna delala s polno kapaciteto do leta 1942, pozneje pa je bila večina delavcev premeščenih v tovarno A. Westna.

Podjetje je po ustanovitvi začelo zopet normalno obratovati v juliju 1945. Delež Avgusta Pachiaffa je bil zaplenjen, druga polovica pa 5. 12. 1946 nacionalizirana in je tovarna prešla pod upravo kovinske direkcije Ministrstva za industrijo in rudarstvo LRS. V juliju 1947 je podjetje prešlo v sklop mestnih podjetij v Celju in poslovalo na prejšnjem imenu Celjska zlatarna, Celje.

(Iz zgodovinskega arhiva)

po več kot 50 letih bo ponovno izšla

SLOVENSKA STOLETNA PRATIKA

v knjižni zbirki BABIČINA SKRINJA

Izdaje: ČOP DELO NOVI TEDNIK CELJE

RES NA ROBU PROPADA?

(Nadaljevanje s 1. strani)

šli vse kaj drugega. Na vegetaciji v tovarni in okolici ni opaziti škodljivih vplivov, ki bi jih naj povzročila ta proizvodnja.

V tovarni imajo lepo urejene in prav nič požgane in uničene cvetlične grede z vrtnicami ter drugimi cveticami in okrasnim grmičevjem. Tu smo videli tudi lepe površine, posejane z angleško travo. Takoj za travniškim zidom so lepi travniki in sadno drevje. Na nekoliko bolj oddaljenem strmem pobočju so čudoviti vinogradi. Na travniku, blizu tovarne, smo videli celo čredo goveje živine. Tovarna, ki že 44 let proizvaja titanov dioksid, še doslej ni plačala nobenih odškodnin bližnjim prebivalcem

Vprašanje: Odgovor je vsekakor optimističen in nas pomirja. Toda, zakaj v bistvu takšno stanje, ki ne pušča kvarnih posledic na ozračje in vegetacijo?

Odgovor: Odgovor je na dlani. Tovarna ima že zdaj vse potrebne čistilne naprave, nekatere od njih, zlasti pa tisto za kondenzacijo pare, bodo še uredili.

Čistilne naprave so seveda prvi pogoj, da ne pride do onesnaženja zraka in do drugih kvarnih posledic na okolico. Takšne naprave pa bo imel tudi novi obrat za proizvodnjo titanovega dioksida v cinkarni. To pa je seveda glavna dejstvo, ki ga moramo upoštevati, kadar govorimo o novem cinkarniškem obratu.

Vprašanje: In kaj ste se ugotovili, ko ste proučevali možnosti za onesnaženje zraka in vegetacije?

Odgovor: Plini iz tehnološkega procesa titanovega dioksida odhajajo v ozračje na dveh mestih in sicer pri raztapljanju ilmenita (ruda za proizvodnjo titanovega dioksida) z žvepleno kislino ter pri kalcinaciji titanovega dioksida. Pri raztapljanju ilmenita pride v začetku procesa do izločanja velikih količin vodne pare. To traja približno 10 minut po 6 do 8 krat na dan. V zrak gre čista in neškodljiva para z minimalnimi količinami žvepla. Pri tem pa moram povedati, da si je tak izbruh pare vredno ogledati, saj je za nevarne oči zanimiv dogodek.

In ker smo že pri pari, naj povem, da bo v cinkarniškem obratu delala naprava za kondenzacijo pare, kar pomeni, da je ne bodo puščali v zrak, marveč v krožnem vodnem sistemu znova vračali v proizvodnjo. No, in prav takšno napravo bodo uredili tudi v Thannu.

Drugo izstopno mesto dimnih plinov je pri kalcinaciji titanovega dioksida. Tu pa gredo plini v

dimnik preko oziroma skozi čistilno napravo z elektrofiltrom. V dimniku merijo koncentracijo žveplovega dioksida, in v primeru, če nastane na elektrofiltru okvara, se avtomatično ustavi tudi kalcinacijski rotacijski boben, s tem pa se tudi ustavi proizvodnja in izključi možnost spuščanja dimnih plinov z večjo koncentracijo žveplovega dioksida v zrak.

Tretja možnost onesnaženja zraka je pri končnem mletju titanovega dioksida. To onesnaženje, minimalno, pa je omejeno samo na stavbo in nekaj metrov bližnje okolice.

In končno moram povedati še to, da je v tovarni sodoben avtomatiziran obrat za nevtralizacijo raztopine, ki izhaja iz tehnološkega procesa in da tudi odpadni material ne vpliva kvarno na okolico.

Vse to pa zahteva, da bo tudi Cinkarna morala urediti depozitski prostor s pregrado (ta je v načrtu) in da je izgradnja nevtralizacijske postaje nujno potrebna. Pri tem bi priporočil le to, da bo tudi v cinkarni, podobno kot v Thannu, urejen transport odpadnega materiala na depo po cehih in ne s kamioni.

Vprašanje: Kaj bi na koncu še lahko rekli?

Odgovor: Predvsem to, da smo lahko Celjani in prebivalci občine brez skrbi zaradi gradnje obrata za proizvodnjo titanovega dioksida. Ta obrat nam, če bodo urejene vse čistilne naprave, ne pušča nobenih posledic na okolico. Ne glede na to pa moramo še nadalje delati pri analizi celjskega ozračja in napraviti vse, da se stanje popravi.

MILAN BOŽIČ

PRIJETNA IZJEMA

Neprijetno je, če nas na cesti kar nenačakovano ovije cel oblak prahu. To se dogaja dan za dnem, saj prenekateri vozniki sploh ne pomislijo na to, da bi zmanjšali hitrost, ampak zdrviyo mimo pešca ali kolesarja tako, da postane le-ta bel od prahu. To pa ni samo neprijetno, pač pa tudi nezdravo, še zlasti za malčke. Vendar nam ne preostane nič drugega, kot da se pošteno razjezimo (kar je seveda brez pomena) in še nekaj zavpijemo za takšnim sprjaznim voznikom, ali pa, da se umaknemo s ceste, če je še dovolj časa.

Na bregovih Savinje kar mrgoli kopalcev. Ležijo v travi, se sončijo, pa tudi sence je dovolj ob grmičevju, ki raste ob vodi. Toda kaj, ko je vse tako prašno saj se tudi vije cesta, makadam, ki pelje na Petriček. Bolje, da ne pomislimo na to, koliko prahu tu avtomobilisti puščajo za sabo in kakšen užitek je to za kopalce, ki so željni ne samo vode in sonca temveč tudi čistega zraka.

Na to cesto in na kopalce seveda tudi se je spomnilo podjetje Javne naprave v Celju. V nedeljo so jo večkrat škropili, tako, da kopalcem ni bilo treba požirati prahu.

Vsekakor je bilo razveseljivo izvedeti, da to cesto škropijo skoraj vsak dan (odvisno od vremena), saj je kopalcev v teh vročih dneh ob delavnikih prav toliko kot ob nedeljah.



Inž. Dušan Burnik, podpredsednik skupščine občine Celje

ali komu drugemu zaradi uničevalnega dela dimnih plinov. To zanje ni aktualno, ker proizvodnja ne povzroča in ne pušča nobenih kvarnih vplivov.

Kako vprašanje pa si niso zaslužili samo nekateri ljudje, ampak tudi tisti, ki danes najbolj občutijo posledice onesnaženega okoljskega zraka (pa ne samo zaradi cinkarne, op, pisca), marveč tudi pri občinski skupščini. In da bi dobili nedvoumen odgovor nanj, sta pred kratkim podpredsednik skupščine občine Celje, inž. Dušan Burnik ter odbornik Marjan Ašič skupaj s predstavnikom Cinkarne, inž. Pelanom obiskala podjetje v Thannu v Franciji, kjer proizvajajo titanov dioksid že od leta 1925. In da bi na licu mesta, kot temu pravimo, ogledali posledice, ki jih zapuščata ta proizvodnja.

Kaj so ugotovili?

O tem govori razgovor s podpredsednikom občinske skupščine, inž. Dušanom Burnikom:

Vprašanje: S kakšnim namenom ste pravzaprav šli na pot?

Odgovor: Imeli smo samo eno nalogo – ugotoviti pogoje obratovanja za proizvodnjo titanovega dioksida, posebej še glede na morebitni škodljiv vpliv na ozračje in vegetacijo pa tudi vodo in deponijskih prostorov za odpadni material.

Vprašanje: In kaj ste ugotovili splošno?

Odgovor: Predvsem to, da zaradi pomanjkanja titanovega dioksida niti v tovarni niti v okolici nismo mogli ugotoviti in najnikakršnih škodljivih posledic.

Tovarna, ki smo jo obiskali, je skoraj v sredini majhnega mesta Thanna v Alzaciji, ki ima okoli 10.000 prebivalcev. Poleg titanovega dioksida proizvajajo druge kemične izdelke, predvsem na osnovi kalija. Toda, na mestu onesnaženega mesta in bližnje okolice tovarne, smo na-

Zapiski o VEKOSLAVU ŠPINDLERJU

V Maribor sem prišel za štirinajst dni poleti l. 1953. Z Brankom Gombačem, da poiščeva gradivo za najniti razpravi, ki sta izšli v celjskem Gledališkem listu kot slavnostni številki ob odkritju spomenikov Josipa Drobniča in Bafka Salmiča v foyeru gledališča dne 24. aprila 1954. Poleg drugih članov je v tem Gledališkem listu Branko Gombač objavil za celjsko gledališko zgodovino pomembno delo: »Slovenska in tuja dela od 16. septembra 1849. do 24. aprila 1954.«, jaz pa razpravo »Dva spomenika, simbola predvojnega gledališke dejavnosti in kampanje za pokojne generacije.« — Pri iskanju podatkov za to razpravo nama je bil Spindler ves čas z njemu lastno ljubeznivostjo v veliko pomoč. —

Pozneje, ko je bil upravnik mariborske študijske knjižnice prof. Jaro Dolar, sem prihajal vse do Spindlerjeve smrti še večkrat v Maribor in vsakokrat sem bil vesel, da sem našel prijatelja Spindlerja takega, kakršen je bil vedno: nasmejanega, ljubeznivega in nad vse ustrežljivega.

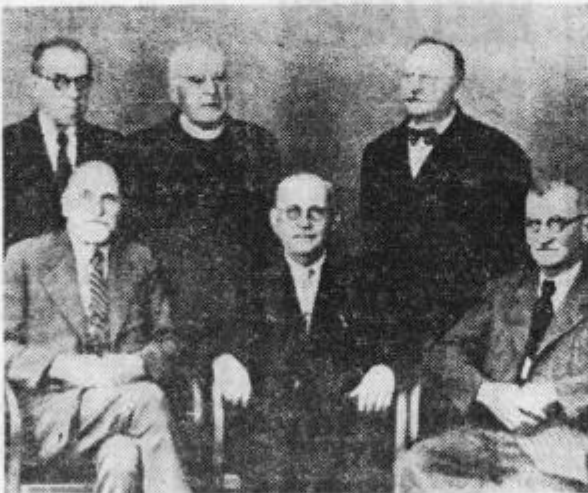
Za svojo zgodovino celjskega gledališkega življenja sem pri vseh mogočih ljudeh iskal fotografije prof. Frana Voglarja in slikarja Josipa Zagarja, dveh za celjsko gledališko zgodovino pomembnih osebnosti. Ves moj trud je bil zaman. Niti od najbližjih sorodnikov teh fotografij nisem mogel dobiti. Slednjič sem se obrnil na Spindlerja — mogoče mi bo mogel on pomagati. Prosil sem ga, naj mi pošlje tudi fotografije treh poročevalcev oziroma kritikov celjskih predstav iz dr. Ravnikarjeve in Slamičeve dobe, to so Cvetko Golar, Janko Lesničar in — Vekoslav Spindler. Biti kritik takratnih uprizoritev in igrancev, ki za svoje delo niso bili plačani, je bila izredno delikatna naloga. Kritik je moral biti na moč previden. V tem pogledu je zlasti Spindler mnogo pripomogel k napredku celjskega gledališča v dobi pred prvo svetovno vojno. —

Na svojo prošnjo sem prejel takoj odgovor. Obrnil sem se na pravega človeka. Spindler mi je pisal, naj malo potrpi, prepričan pa naj bom, da bo skušal moji prošnji ustreči. In ni mi bilo treba dolgo čakati: kar se meni doslej ni posrečilo, se je v polni meri posrečilo njemu. Poslal mi je vse, za kar sem ga prosil: fotografiji prof. Franca Voglarja in slikarja Josipa Zagarja, pa še svojo in fotografijo Cvetka Golarja in Janka Lesničarja iz tiste dobe, v kateri so delovali v Celju.

To je nekaj spominov na Vekoslava Spindlerja, človeka, ki se ga bom do konca dni spominjal z globokim spoštovanjem in prijateljsko ljubeznijo. —

OPRAVICILO

V članku »Zapiski o Vekoslavu Spindlerju« je pod sliko v prejšnji številki pomotoma izostalo besedilo: »Vekoslav Spindler v Celju leta 1908.«



50-letnica mature Vekoslava Spindlerja 1951 v Mariboru. Z leve strani: sedijo Ivan Mravljak, Vekoslav Spindler, Franc Tiller, stojijo Stefan Medved, Vinko Kraner in Rudolf Polak

NEPREKLICNO NAROČAM IZVODOV KNJIGE

Slovenska stoletna pratika

CENO 15.— N DIN BOM PORAVNAL TAKOJ PO PRJEMU KNJIGE.

IME IN PRIMEK

NASLOV

PODPIS

UŽITKI NEDELJSKEGA KOPALCA

V trenutku, ko človeku petnajstic skočijo na glavo in ga za težo lepo raščene rjavega telesa potopijo v toplo vodo — pri tem opaziš, da ima tekočina nekoliko slan priokus — se veselje nad nedeljskim kopanjem spremeni v naraščajočo jezo. Zajameš sapo, izpljuvaš vodo in nekaj kletvic, nato pa hajd nad skakalca, ki se v varni razdalji nekaj metrov junško ozira okrog sebe. Pošlješ mu strupen pogled, zamahneš z roko, kreatura pa se umakne in njemu namenjena količina vode se vlije prav na lepo počesano glavo mamice, ki guglje svojega sinka v modro-rdečem polivinilastem obročku. Zenska zavrešči, otrok zacvili, medtem ko se zaman umikaš fantalinu, ki se je odločil, da bo v slogu metuljčka preplaval prepoln bazen...

Radeče seveda niso nobena izjema, kar zadeva take nedeljske sličice. Minili so namreč časi, ko so v bazen hodili samo domačini, zdaj se na cesti, pod kamnolomom, med drevesci in na travnikih kar tare avtomobilov z oznakami CE, ME, LJ in še iz drugih krajev naše prelepe Slovenije.

Kopalški mojster se zaman trudi, da bi vzpostavil red. Mlajša generacija se

prekopicuje, igra zogo v bazenu, pljuska vodo tiskajoč čez rob naltčenega bazena in tudi prostor za sončenje je težko najti. Z naraščanjem vročine se vzpenja tudi razpoloženje in ko je sonce v zenitu, je v vodi vse, kar leze ino gre. Le ob bifeju se vrsta, ki čaka na pivo in oranžado — drugih brezalkoholnih pijač ne točijo — nikoli ne neha. Postrežejo tudi s kavo, iz katere izpljuješ nekaj kavinskih zrn. Minček očitno ni najboljše razpoložen...

Iz zatopljenosti pri obiranju piščančjega bedra te okrog dveh popoldne nenačdoma zbudi bresčec zvočnik: »Prosimo voznika tega in tega, da se javi pri bla-gajni...«

V nedeljo ljudje ne mislijo na pravila lepega vedenja in pravilnega parkiranja, zato nikar ne mislite, da boste mogli domov, ko si boste zašeleli. To je namreč odvisno od voznika »tega in tega« avtomobila, ki je svojega — recimo — spačka parkirav prav za vaš seveda boljši avtomobil. Najameš brigado, ki z velikim učinkom spravi spačka v kraj, potem pa zavijete nazaj med s cvetjem obraščenimi hišicami. Nedeljski izlet je končan... — ca

CELJE



OPOZORILO UPOKOJENCEM

V zadnjem času se je pojavil v Celju neki nepridriprav, ki se starejšim ljudem, zlasti upokojencem predstavlja kot »posredovalca«, ki bo uredil vprašanje njihove pokojnine ali dosegel za njih višjo pokojnino, ali dosegel neke dodatke k pokojnini in slično. Pri tem zahteva od njih nekaj denarja, ki ga potrebuje za koleke ali drugačne stroške, ki naj bi bili potrebni v postopku.

Gre za navadnega goljufa, saj so vsi postopki v socialnem zavarovanju prosti vseh taks in drugih stroškov.

Po navadi izgleda to tako, da pristopi ta človek k starejšemu državljanu in ga na zvit način vpraša ali je upokojenec, vpraša včasih tudi za ime, včasih pa kar direktno zatrjuje, da ve, da ima dotični majhno pokojnino, da bo posredoval za njeno povišanje in slično.

Tisti, katerim bo bodisi na cesti, bodisi v gostilni ali na drugih javnih prostorih kdorkoli ponudil takšno »uslugo« iz socialnega zavarovanja, naj to takoj sporoči postaji Ljudske milice v Celju in naj opiše »posredovalca«, ker bomo edino na ta način preprečili očitno zlorabo zaupanja in očitne goljufije.

TOMBOLA PO VSEH PREDPISIH

V rubriki (2) ebljica smo nedavno zapisali na satiričen način, krajevna skupnost Gabrje-Hudinja ni storila usluge AD Klavarju s tem, da je organizirala tombolo ravno na dan, ko je ta športni klub z organizacijo državnega atletskega prvenstva slavil svoj srebrni jubilej.

Na koncu je bilo zapisano nekaj tudi na račun nerazdeljenih dobitkov, kar pa

je neresnično in pisec je pri tem podlegel namigovanjem ljudi.

Prireditelj tombole dokazuje, da je tombola potekala popolnoma po pravilniku, ki ga je potrdil tudi republiški sekretariat za finance.

Glede zadnjega se prirediteljem opravičujemo, ne pa tudi za očitke, da prireditvi, ki sta celjsko republiko razdelila na dva dela, nista bili vzklajeni. Zato, da bi jubilarant Klavar moral imeti prednost.

OBISKALI SO BEGUNJE

Organizacija ZB »Pod Gradom« že vrsto let nazaj organizira skupinske izlete za svoje člane. Največkrat obiščejo kraje, ki so znani iz NOB.

Tako so letos obiskali Begunje na Gorenjskem. Ogleдали so si zapore, ki so znani po strašnem mučenju slovenskih rodoljubov in po streljanju talcev, ter partizansko grobišče v Dragi.

GIMNAZIJU BODO PRENOVILI

Pročelje Gimnazije v Celju je bilo že dolgo potrebno popravila, saj ni bilo obnovljeno od leta 1914, ko je bila gimnazija ustanovljena.

Letos maja pa so le »izvrtili« denar, da so lahko začeli s popravilom. Od občine so dobili 140.000 ND. Računajo, da bodo vsa dela končana do začetka avgusta. Obnova fasade pa bo malo dražja kot so sprva predvidevali, zato bodo zaprosili občino še za dodatno pomoč.

NOVA BENZINSKA ČRPALKA

V Celju se je zadnja leta zelo povečal promet na bencinskih črpalkah, ki že več ne zmorejo svojega dela. Zato se je trgovsko podjetje Petrol odločilo, da bo zgradilo več novih črpalk.

Te dni bo gotova bencinska črpalka na Hudinji ki bo deloma razbremenila staro črpalko na Mariborski cesti. Gradnja črpalke, ki bo stala okoli 600.000 ND, je bila res zelo nujna, saj ima bencinska črpalka na Mariborski cesti tudi do 300 ton prometa dne-

vno, praviloma pa bi ga zmogla samo 100 ton.

Nova črpalka na Hudinji bo gotova do začetka avgusta, graditi pa so jo začeli letos aprila. Takoj nato pa bodo začeli graditi novo črpalko na Teharski cesti, v načrtu pa imajo še črpalko na Dečkovi cesti.

CELJSKI KOPALCI

V teh pasje vročih dneh je na celjskem bazenu polno ljudi. Računajo, da so letos imeli okrog 25.000 kopalcev, čeprav je šele do konca sezone daleč. To število pa bi bilo nedvomno večje, če ne bi bazen odprli šele 22. junija zaradi popravil.

Tudi člani plavalnega kluba Neptun ne počivajo, ampak vsak dan pridno trenirajo pod vodstvom trenerja Bruna Toplaka. Upajmo, da tudi uspehi ne bodo izostali.

ZALEC



OB DNEVU HMELJARJEV

NOV HMELJSKI STAREŠINA BO FRANC LESJAK

Na letošnjem »Dnevu hmeljarjev«, ki bo 9. in 10. avgusta v Zalcu in Braslovčah, bodo izvolili tudi novega hmeljarskega starešino. Dosedanjega Podgorška bo zamenjal kmet kooperant Franc Lesjak iz Smiklavža pri Taboru.

SPREJEM ZA DELEGATE

Med prireditvami ob »Dnevu hmeljarjev« bodo v Braslovčah sprejeli tudi okoli 250 delegatov, ki se bodo udeležili 19. kongresa Evropskega hmeljarskega biroja v Ljubljani. Organizacijski odbor jim pripravlja sprejem pred osnovno šolo, kjer jih bo pozdravil hmeljarski starešina, dekleta, ki so tekmovala

za hmeljsko princeso pa bodo vsakemu udeležencu pripela slovenski šopek. Gostje si bodo ogledali hmeljske nasade, po prireditvi v Braslovčah pa bodo odpotovali na zaključni piknik v Velenje.

TEKMOVANJE TRAKTORISTOV

Tudi letos bo Ljudska tehnika v Kmetijskem kombinatu Zalec pripravila tekmovanje za najboljše traktoriste. Tekmovali bodo v dveh skupinah: kooperantje in kmetje, ki imajo traktorje. Najboljši se bodo uvrstili na republiško prvenstvo.

MLADINCI SO IZBIRALI KANDIDATKE ZA NASLOV HMELJSKE PRINCEZE

Aktivni mladih združnikov v žalski občini so se pri pripravah za letošni praznik »Dan hmeljarjev« močno angažirali. Zbirali so dekleta, ki bodo nastopila na tekmovanju za hmeljsko princeso. Uspelo jim je zbrati nekaj več kot dvajset deklet, kar je precej več kot lansko leto. Na tekmovanju bodo nastopila tudi dekleta iz Mozirja in Šaleške doline.

PODELITEV PRIZNANJ

Lansko leto je Kmetijski kombinat pripravil prvo razstavo kvalitetnih hmeljskih vzorcev. Razstavljalo je 250 razstavljalcev iz vse Slovenije. Ob letošnjem »Dnevu hmeljarjev« bodo na sobotni prireditvi podelili 22 priznanj tistim, katerih hmeljski vzorci so na lanskem tekmovanju bili ocenjeni za najboljše. Zlati storžek strožki so delo priznanega medaljerja Stovička) bo prejela Kmetijska adruha Vuženica. Med dobitniki sedmih srebrnih storžkov so trije kooperantje s področja Zalca, med dobitniki 14 bronastih storžkov pa sedem.

NASTOP KOMORNEGA ZBORA

Uvod v »Dan hmeljarjev« bo prireditev, ki bo v soboto, 9. avgusta v Zalcu. V kulturnem programu bodo nastopili dan na srednjem prireditvi v Braslovčah, kjer bosta dve godbi na pihala iz Liboj in Prebolda že v zgodnjih jutranjih urah igrali budnice, nato pa priredili promenadni koncert. Po prikazu kmetijskih strojev in pridelkov bo na prostoru ob in pri jezeru prosta zabava, na kateri bodo za veselo razpoloženje igrali trije domači ansambli.

T. V.

ODŠLI NA TABORJENJE

Taborniki odreda »Hudi potoka« iz Smartnega ob Paki so pretekli teden odšli na taborjenje v Ribno pri Bledu. Vsega skupaj je odšlo 30 tabornikov, tam pa bodo ostali do 2. avgusta.

NOVA GOSTILNA

V Latkovi vasi je zasebnica Kapus Vera v soboto odprla novo gostilno. Gostilna je zelo lepo urejena, ter je bilo po prvih treh dneh videti, da bo tudi dobro obiskana, čeprav je nedaleč od nje že ena.

MALI INTERVJU



Vprašuje: Tone Vrabi

Odgovarja: Tone Lotrič

Kdor vsaj enkrat zaide v hotel Evropo, ga spozna. Med mizami se suče s takšno eleganco, kot da bi najmanj deset let bil med najboljšimi smučarji v slalomu. Nikoli ni slabe volje. Vedno najde pravičen dostop do gosta. Nasmeh. Mogoče primerna sala. Vsekakor pa vsaj nekaj za dobro voljo. Je eden izmed tistih natakarkarjev, ki te kljub temu da te zelo dobro poznajo pri strezbi ne zanemarjajo in puščajo v čakarnju, češ ta bo že počakal, saj se pozna.

To je Tone Lotrič. Črnolasc mož, rojen v neki hiši v Zelenjicah nad Skofjo Loko, sicer pa že več kot dvajset let Celjan. Kako si začel? »Takoj po vojni so iskali valjence za gostinstvo. Prijavil sem se in začel delati na Dobrni.« Kasneje te je pot vodila? »Nikamor drugam. kot v Celje. Ze dvaindvajset let sem zaposlen v hotelu Evropa.« Če ne zameriš, že skoraj inventar? »Skoraj.« Tvoj najimenitnejši gost? »Predsednik Tito. Trikrat sem ga osebno stregel.« Največji gurman? »Italijani. Največ jedo jedi na žaru.« Najbolj izbirni gostje? »Poleg drugih tudi naši.« Najboljši gostje? »Ponovno Italijani, Nemci, Skandinavci, Avstrijci...« Kakšni so celjski gostje? V redu. Vsak pač želi, da je najbolje postrežen. Do gosta moraš imeti predvsem lep pristop, malo humorja in vedeti moraš, kje so njegove slabe točke.« Je dovolj prireditev v Celju? »Samo glasbe je dovolj.« Kaj predlagaš? »Več bi morali imeti prireditev, ki bi privabile goste iz okolice.« V zadnjem času te je najbolj presenetilo? »Pristanek človeka na Luni. Vendar: tehnika človeku življenje izboljšuje, istočasno pa ga tudi ubija.« Kadar nisi v službi, kaj najraje piješ? »Zlatorog pivo.« Se razburjaš kot gost nad visokimi cenami v gostinstvu? »Ob svojih dohodkih se čudim, da ljudje te cene danes zmorejo.« Kje boš preživel dopust? »Letos na morju.« Je razlika med natakarkarji v Jugoslaviji in tujini? »Razlika je med natakarkarji glede na kvaliteto stopnje lokala, kjer delajo.« Kje je lažje streci: na banketu ali individualnim gostom? »Na banketu. Tam vse teče po že ustaljenih predpisih.«

NE HOJI DOMOV BREZ



PRAZNOVANJE NA GORNJEM GRADU

Osrednja proslava činskem prazniku bila zadnja sobota njem gradu. Praznovanje je začelo že dopoldne na seji obeh slovenske skupščine pod več občinsko nagrado tisto, kar je pomagal trejšemu in večjemu občine. Prvo nagrado prejela Anton Acman hela nad Mozirjem in pevski zbor prosvetarstva Rovtar.

Popoldan je bila na akademiji, na kateri je govoril dr. Aleš Babič, slav so se poleg udeležili tudi Francešek-Luka, Andrej Mašne Kropušek in mnogi drugi borci. Po govoru je bila svečana akademija s srečanjem vseh njihovih borcev s predstavniki savinjske doline. Slavi so sodelovali tudi nekateri borci in bornice v Kokarjih pri

NA LJUBNEM DEVETI FLOSARSKI

Po nekaj letih bo... ko, kot je bilo na...



Malu je... li NOVI... Zakaj? Zalec... Zato ker... v Ljubljano... som ob 12... vsak poned... nuli poned... verta z roko... redništva... Zidanski... Stoj! Cesta... strani cest... sličnemu...

in z nje... zaboje last... Obiti? Obiti...

in dan savinjskih flosarjev ne bosta na Savinjski flosarji so v avgustu nedeljo v okviru deželne bala pa bo v nedeljo, 2. in v nedeljo,

ob 18. uri bodo osnovni šoli odpravili del Jožeta Likovna in tehničar učencev domače šole ter razstavo v 19. stoletju. V nedeljo ob Savinji, v središču savinjskim flosarji in seveda!

del prireditve bo med Olimpijo in domačo ekipo. Vsem ko bo ob 14. uri začel v Vrbiu, tudi glavni prireditelj, najvažnejši del, na kateri bodo priložni in življenje nekavinskih flosarjev. ga bodo letos nagradili s flosarja.

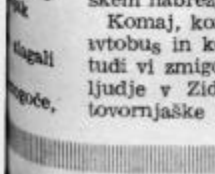
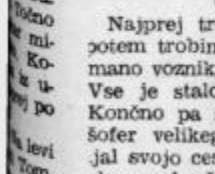
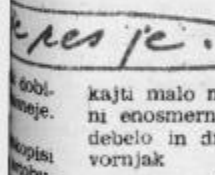
M. B.

HRASTNIK



TEŽAVE PRI PLAZU

ane tarejo letos težave, ki povzročajo družbenopolitičnim in hude skrbi. Kot nekajkrat poročali, silci in zlasti kmet-



je Pripretnega, Savne peči, Spodnjega in Zgornjega Podkrajja zelo prizadeti zaradi saj in pogostnih koncev tracij žvepovega dioksida iz trboveljske Termoelektrarne. Materialna škoda je precejšnja, razen tega so ljudje vse bolj tudi zdravstveno prizadeti. Pred dnevi pa se je v Hrastniku sprožil nov plaz na območju, kjer so doslej našli kar petero plazov, Ob sotočju Brnice in Bobna, neposredno za transformatorsko postajo se je minulo sredo navezgodaj sprožil plaz v dolžini nad 160 metrov. Strokovnjaki so ugotovili, da se premika okrog 20.000 kubičnih metrov zemlje, okoli 5.000 kubičnih bo se zdrselo, približno 20.000 kubičnih metrov pa se utegne sprožiti ob dolgotrajnejšem deževju. Zaradi novega plazja so morali v Hrastniku prestaviti električno omrežje. Tovarna kemičnih izdelkov je morala zajeti vodo, ki jo v podjetju potrebujejo za hlajenje proizvodnih naprav iz drugega potoka, ker je prvega zasula zemlja. Delovne ekipe so morale napeljati plastične cevi za odtok vode, ker bi v nasprotnem primeru potok utegne zaliti cesto Hrastnik-Dol. Občinski štab za boj proti elementarnim nesrečam je naglo ukrepal in uspel obvarovati del tega območja pred hujšimi posledicami. Seveda pa nevarnost še ni odstranjena zato so v Hrastniku podvzeli še nekatere druge mere. Ob tej priložnosti kaže poudariti da v Hrastniku še niso pokrili stroškov sanacije prvega plazja, ki se je sprožil lanske jeseni in ki ob vsakem večjem deževju ponovno drsi. Stroški za sanacijo novega plazja presegajo možnosti občine in lokalnega gospodarstva, zato v Hrastniku računajo na podporo in sodelovanje republiških organov.

LASKO



PARTIZANSKI PIKNIK

Na predvečer praznika vstaje slovenskega ljudstva, so nad novourejenim parkirnem prostoru pri bazenu člani tukajšnje organizacije ZB NOV Rilske Toplice organizirali pester piknik, ki je bil obenem zakuska za vse sodelujoče na razvitju prapora v začetku junija o čemer smo na tem mestu že poročali. V prijetnem razpoloženju ob tabornem ognju in dobri kapljici ter jedachi so borci pozno popoldne peli partizanske pesmi, obujali spomine in veselo rajali. To je še en

dokaz, da ta organizacija marljivo in iznajdljivo dela skozi vse leto.

PLAVALNA ŠOLA

Minulo soboto se je na odprtem termalnem kopalšču v Rimskih Toplicah zaključila 10-dnevna Plavalna šola, ki jo je organiziral tukajšnji TVD Partizan. Kot vsako leto, tako so tudi letos zadovoljni z uspehom otrok od petega do dvanajstega leta starosti, ki pridejo iz šole kot polplavalci. Od petindvajsetih vpisanih je redno obiskovalo tečaj okoli osemnajst do dvajset otrok, kar je še vedno malo za tako važno in zdravo športno rekreacijsko panogo. Pohvala gre vodji šole Pavletu Ajdniku in njegovi pomočnici Magdi Paradižnik.

Nekoliko pred tem, pa so v istem bazenu zaključili sedemdnevni plavalni tečaj laščani, ki sta ga vodila Stane Kužnik in Ivan Pečnik. A. M.

KONJICE



PROSLAVA NA RESNIKU

V počastitve Dneva vstaje je bila v vasi Resnik pod Pohorjem majhna slovesnost. Proslave se je udeležilo okoli 1000 ljudi. Med njimi so bili tudi številni borci, ki so se borili na tem področju. Na svečanost so povabili tudi častne goste nekdanjega komandanta IV. operativne cone generalpolkovnika Franca Pogajena-Kranjca, narodnega heroja in generala Andreja Cetinskega-Leva in narodnega heroja Viktorja Avblja ter še več drugih znanih komandantov in komisarjev.

Kmalu po 11. uri so se udeleženci proslave zbrali pred hišo Vidmarjeve Veronike, v kateri je leta 1944 dalj časa bival štab IV. operativne cone. Uvodni govor o pomenu tega partizanskega srečanja je imel predsednik občinskega odbora ZB tov. Tone Sporar. Osvetlil je razvoj NOB na tem področju, kjer se je že v drugi polovici leta 1942 zadrževal Pohorski bataljon, naslednje leto pa je bil ustanovljen odbor OF. Tov. Sporar je posebej poudaril pomen in vlogo Resnika ter njenih prebivalcev v NOB, še zlasti pa pomen Vidmarjeve hiše in njene gospodinje Veronike.

V spomin na čas bivanja štaba IV. operativne cone v Vidmarjevi hiši je njen nekdanji komandant general Pogajen odkril spominsko ploščo kot priznanje tej družini in bližnji okolici. Predsednik odbora za pripravo proslave ob 50. obletnici KP, SKOJ in sindikatov občine Slovenske Konjice tov. Banje izročil Veroniki za njeno sodelovanje v NOB in v povojni izgradnji pismeno priznanje ter manjše darilo. Nato pa so položili vence na grobove padlih borcev. Popoldne je bilo še strelsko tekmovanje, na katerem je zmagala ekipa »Konusa.«

POČASTILI SPO-MIN NA MRTVEGA KOMANDANTA

Ob praznovanju Dneva vstaje sta prišla v Slovenske Konjice sorodnika slavnega partizanskega komandanta Milenka Kneževiča, ki je bil doma iz Bosne in se je boril v različnih krajih naše države. Nazadnje je bil poveljnik Bračičeve brigade, ki se je borila na področju sedanje konjiške občine. Aprila leta 1945 je bil smrtno ranjen v Draži vasi,

umri pa je v bližini Spitališča, kjer je tudi pokopan.

Oba sorodnika sta skupaj s predstavnikoma občine in organizacije ZB obiskala več krajev v katerih se je boril legendarni junak. Govorila sta tudi z nekaterimi njegovimi borci, ki ga imajo še v topljem spominu. Bil je res hraber in sposoben komandant, ki je mnogokrat zrl smrti v oči, svoje mlado življenje pa je izgubil tik pred dnevom, ko se je izpolnila njegova največja želja, to je osvoboditev domovine izpod okupatorja. Iz njihovega pripovedovanja sta sorodnika presenečena spoznala, da je lik pokojnega komandanta še vedno živ med ljudmi. Najboljši dokaz za to je njegov vedno dobro oskrbovani grob v Spitališču. Pokojnikova sorodnika sta se udeležila tudi velike proslave v Resniku na Pohorju.

DELAVCEV PRIMANJKUJE

Konjiški podjetji »KOSTROJ« in »KOVINAR« potrebujejo za povečano proizvodnjo tudi več novih delavcev. Povpraševanje je zlasti po strugarjih in priučenih kovačih. Ker ni mogoče dobiti kvalificiranih delavcev teh profilov, sta se tovarni odločili, za sistem priučevanja in strokovnega usposabljanja za delovno mesto. V vsakem bodo zbrali kakih 18 do 20 mladih fantov, ki jih bodo v nekaj mesecih usposobili za manj zahtevna dela, hkrati pa jim bodo dali možnost za nadaljnje izobraževanje. Prednost pa bodo dali onim, ki so končali osnovno šolo. Pri financiranju bo deloma sodeloval tudi komunalni zavod za zaposlovanje v Celju, organizacijo in izvedbo teoretičnih predavanj pa bo prevzela konjiška delavska univerza.

NOV DELAVSKI SVET

Na seji novo izvoljenega centralnega delavskega sveta lesnoindustrijskega podjetja LIP v Slovenskih Konjicah so za predsednika znova izbrali tov. Boža Kolariča. Delavski svet je razrešil tudi člane upravnega odbora in na njihova mesta izvolil 10 novih članov iz posameznih obratov. Ob tej priložnosti so razpravljali o spremembah samoupravnih aktov ter za konkretne naloge imenovali šest člansko komisijo, ki jo vodi dipl. inžiner Stane Kokej, upravnik konjiškega lesnoindustrijskega obrata. Člani delavskega sveta so menili, da bo pri tej akciji potrebna tudi pomoč političnih organizacij na posameznih obratih. VL

VELENJE



GASILSKA PROSLAVA

V nedeljo je bila v Soštanjju osrednja proslava gasilcev te občine. Gasilsko društvo Soštanj je praznovalo 90-letnico obstoja. Na slavnostni paradi skozi mesto so sodelovala vsa gasilska društva in tudi gasilci iz Spitala v Avstriji. Imeli so tudi razna gasilska tekmovanja, kjer so podelili pokale in diplome.

Po daljšem govoru predstavnikov in gostov je tov. Zgang predal gasilec nov gasilski dom in avtomobil. Po proslavi je bil možen ogled novega doma in tudi opremljeni gasilni avtomobil gasilskega društva iz Avstrije smo si lahko ogledali. VLADO VIDENSEK

MALA ANKETA

ŠTUDENTJE PRAKTIKANTI IN POČITNICE

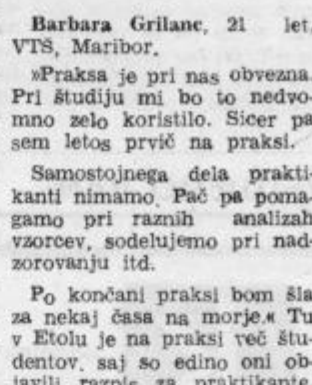
Studentove počitnice trajajo kar štiri mesece. Toliko časa ni predavanj. Seveda so v juniju izpiti in septembra tudi, a še vedno ostaneta dva meseca, ki sta namenjena letovanjem, izletom, potovanjem in ne nazadnje tudi praksi, ki je ponekod celo obvezna, vsekakor pa zelo koristna.

Obiskali smo nekaj študentov-praktikantov v celjskih tovarnah in podjetjih, da bi izvedeli, kako so zadovoljni s prakso in kam mislijo na počitnice.



Jožica Crepinšek, 20 let, VLSJA komercialna šola, Maribor.

»Že petič sem na praksi pri Tehnometatorju. Tu dobivam tudi štipendijo, 220 din na mesec. (Ker je imela same dobre ocene, bo nagrada še dvakrat tolikšna.) Tudi prakso bom dobila plačano. Nekaj časa sem delala kot komisionar, kurirka, pri skladiščni kartoteki, sedaj sem pa pri elektromaterialu. Avgusta bom šla z mariborsko študentsko skupino za devet dni po Italiji in Franciji (potovanje bo stalo 600 din) potem pa še na taborjenje v Log pod Mangrtom.«



Barbara Grilanc, 21 let, VTS, Maribor.

»Praksa je pri nas obvezna. Pri študiju mi bo to nedvomno zelo koristilo. Sicer pa sem letos prvič na praksi.«

Samostojnega dela praktikanti nimamo. Pač pa pomagamo pri raznih analizah vzorcev, sodelujemo pri nadzorovanju itd.

Po končani praksi bom šla za nekaj časa na morje. Tu v Etolu je na praksi več študentov, saj so edino oni objavili razpis za praktikante.

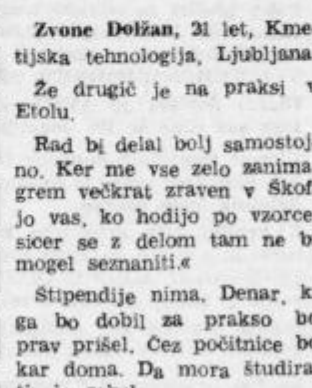


Marinka Kmet, 21 let, VŠZD Ljubljana.

»Uspešno sem končala prvi letnik, je veselo začela Marinka. Sedaj imam vse do oktobra počitnice. Prakse, ki je bila obvezna, bo že čez dober teden konec.«

Na kirurškem oddelku je odgovorna za tri sobe pacientov. Lahko dela dokaj samostojno, saj je lani končala SZD v Celju.

Na morju je že bila, v Rovinju. Še bi rada šla. Morda bo pa praksa plačana in tako bo ta želja izpolnjena. Sicer pa bo nekoliko pomagala pri Neptunu, kjer je dolgo trenirala.



Zvone Dolžan, 31 let, Kmetijska tehnologija, Ljubljana.

Ze drugič je na praksi v Etolu.

Rad bi delal bolj samostojno. Ker me vse zelo zanima, grem večkrat zraven v Škofjo vas, ko hodijo po vzorce, sicer se z delom tam ne bi mogel seznaniti.«

Štipendije nima. Denar, ki ga bo dobil za prakso bo prav prišel. Čez počitnice bo kar doma. Da mora študirati, je rekel.



Studentje, katere smo obiskali, so v glavnem z delom, ki ga opravljajo zadovoljni. Vsi pa seveda komaj čakajo, da bodo odšli na počitnice. Mi pa jim želimo, da bi se pri delu in na počitnicah kar najlepše počutili.

T A P R A V I INU TAZIELI olemone-Shegen.

PRISPEVKI NAŠIH BRALCEV:

ESREČNI KMET

Približno sto leti je živel v gornjem delu Savinjske doline. Ta kmet pa je sreče pri svinjah. Kar je kje kupil kakšne svinje, pa najsi je bil vse življenje, v kratkem času ga je bogatil, takoj ko ga je domači svinjak. Ta kmet je približno tri leta nazaj mogel zrediti svinjo, ki je godne za kolino. Kmet pa je, da je prišel neki stari možak. Ker je visoko v hribih in želez, je popotnik zagospodarja za prenočišče. Gospodar je bil dober gospodu in siromak je tudi tega starčka močil. Ko so povedeli drugi odšli k polju gospodar in popotnik malo posejeda. Pogosta se o vremenu, o kmetu je zelo dobro kazala. Kmet mu je po več let nima sreče, da mu jih ni več pogine, ali pa na hitro zaklati. Kmet je malo zamislil in rekel: »Kakor se meni je to nekdo naredil.«

Kmet ga začuden pogleda in ga začne o vsem podrobno spraševati.

On mu začne pripovedovati: kadar kdo umre in na pokopališču kopljejo jamo zanj, poišči košček lesa od krste, v kateri je že bil kdo pokopan, ga skrbno zavij v papir ali robec. Če komu želiš nesrečo, pri živini ali pri ljudeh, daj tisti košček krste pod prag in kar bo čez ta prag stopilo, ne bo dolgo živo in zdravo. Tako je tudi tebi nekdo napravil. Če hočeš, da bodo svinje živele, skrbno očisti ves svinjak in ga na novo prebeli. Posebno skrbno pa prekoplji in počisti vse okrog praga in pod njim, da zagotovo odstraniš podtaknjen les.

Kmet je bil neizmerno vesel nasveta in je jutraj dal temu možaku suho svinjsko pleče in kruha za pot. Res se je strogo držal navodila: občistil in prebelil je svinjak in napravil nov prag. Od takrat so mu svinje lepo rasle. Vražjeverje v službi higijene.

Starejša Savinčanka

VRAŽE

Ponekod je navada, da si zaročenci dajejo ob rojstnem dnevu ali drugih priložnostih darila. Če da fant dekletu robec za darilo, si bo dekleta z njim zagotovo solze brisalo, ker jo bo fant zapustil. Če pa da dekleta fantu nož, se bo z njim prerezala ljubezen in to, pravijo, da še dandanes drži.

Če si je fant izbral dekletu, ta pa ga ni posebno rada imela, ji je moral dati tri kocke sladkorja, katere je segrel na goli koži svojega telesa. Nikoli več se mu ni bilo treba bati, da bi dekleta pogledalo še za kom drugim. Ostala mu je zvesta in zelo rada ga je imela.

Včasih je bil na sveti večer gospodar doma, ni šel k polnočnicam. Opolnoči je šel v hlev pogledati k živini. Če je bila katera od govedi budna z glavo proti vratom, tista se je tisto leto dobro prodala; katera pa je bila obrnjena od vrat, pa sploh ni šla v prodajo.

Rešitve iz prejšnje številke

KRIZANKA

Vodoravno: 1. dioda, 6. straz, 11. lestva, 12. trema, 13. Alava, 14. raster, 15. tara, 16. tortar, 17. Av, 18. prst, 19. ib 21. napota, 24. grča, 26. piroga, 27. Toman, 28. Scala, 29. Korana, 30. talon, 31. granit.

EDEN, NOBEDEN, ALI KOLIKO?

Manjka del A (B je 7; C je 9; D je 10).

	SLOVENSKI PISATELJ	PRIPADNIK INJANSKEGA PLEMENA	V FONE-TIKI; SAMO GLASNIK	STARO-GRŠKI GEOGRAF	NALOŽEN MATERIAL
	KAVAN, VISINA	OPORNI PREDMET	LISIČI PODOBNA ZVER	5000	MANJŠI VOJAŠKI ODDELEK
OS. IZ VERH JEVE OPERE	PLEMIŠKI NASLOV	VELIKA DRŽAVA	HOMERSKI JUNAK	REFRAKCIJA ZARKOV	ENAKI ČRKI
PRETEPČ					KOSITER
VEČ MIZ SKUPAJ					AFRIŠKA DRŽAVA
STOLETJE, OBDOBJE		VRSTA SPORTNIKOV			
GLINA		AVSTRILJSKI PISATELJ (*BAMBA*)	AD ACTA		
CANKARJEVA POVEST				ZENSKO IME	TELESNA POŠKODBA
PTICE V LETU				MOŽEV OČE	MED-MET
	FANTASTIČNI ROMAN ALEKSEJA TOLSTOJA				HITRO HLAPLJIVA TEKOČINA
	PRODUKT SPOJA				MLINSKI ŽLEB
	IME RUSKE ATLETINJE PRESOVE				

TTT Steklo ● porcelan ● barve ● kemikalije ● elektro-radio ● gradbeni in tehnični material TTT

JOSIP JURČIČ:
VAN ERAZEM
TATENBAH
ZGODOVINSKA POVEST
SVOJIM STRANKAM
IN NAŠIM BRALCEM JO POKLANJA
TEHNO-MERCATOR
CELJE

»Ali me ljubiš?«
»Da!«
»In zakaj me ne pogledaš? Zakaj nič ne govoriš? Nimaš nobene ljube besede zame!«
To vprašanje je bilo stavljeno bolj z ostro besedo. Ona se zgane. On izpusti njeno roko.
»Ti nimaš čiste vesti!« zavpije Ribelj, oči se mu zablskajo in obrvi stisnejo.
»Jaz te ljubim!« pravi ona strastno in roke stegne po njem.
Obadva sta bila tako v sebe zatopljena, da nista čula stopinj tretjega, ki se je bil približal.
»Ha!«
Ta glas je oči grofov, Ribelj se obrne k njemu. Tatenbah je tu stal (z) malo palico v roki, iznenaden in srdit, enkrat svojega tajnika, enkrat deklino pogledovaje.
»Kaj delaš tu? Kdo te je klical? Kaj hočeš temu dekletu?«
»Zato nisem nikomur odgovoren, gospod grof! Kar se tega dekleta tiče, nimate mi ničesar ukazovati niti prepovedovati,« odgovori Ribelj osorno.
»Moj gospod pisar je učen dovolj, da bo vedel stare navade, da se namreč najprej gospod usede k obedu, da se najprej on nasiti, potem prihaja na vrsto hlapec,« reče Tatenbah zaničljivo.
»Kaj mislite! Ta deklina...«
»Je zdaj moja« — odgovori grof porogljivo. »Črez nekoliko časa bo gospodu pisarju morda svobodno.«
Ribelj se prime za glavo. Bilo mu je, kakor da bi ga bil kdo z debelim kijem po glavi udaril, v možganih mu je vrelo. Zdaj je razumel vse. Njegov gospodar ga je samopašno, brezobzirno in brezsrčno pripravil ob vse upanje, ob vse srečno življenje.
Na deklino, ki se je bila pri tej sceni s klopi na tla zgrudila, ni mislil, videl je pred seboj samo hladnokrvnega tatu svoje sreče, stisnil pesti in zavpil:
»Prokletstvo na tvojo dušo, ti...« Še ni skončal, ko ga grof s palico preko lica udaril, obenem pa za dva koraka odskoči in glasno zažvižga klic hlapcem, ki so bili nedaleč na dvorišču.
Ribelj skoči razljučen na svojega gospodarja. A Tatenbah je bil močan in oba moža sta se borila, ne da bi bil (drug) drugega mogel na tla podreti, tako dolgo, da so hlapci pritekli in Riblja od gospodarja odtrgali.
»Zvežite ga! Zaprite!« ukazuje grof, ko se je bil od navadnega truda in boja oddehnal.

Jurij Gornik je imel na dvoru opraviti, ko Ribelj prijase.
»Kje je Marijanica?« je bilo Ribljevo prvo vprašanje.
»Deklina? Na vrtu sem jo prej videl.«
»Sicer kaj novega?«
»Nič!« odgovori Gornik.
»Je li res, da je bil grof že večkrat tukaj, kar mene ni bilo?«
»Bil,« pravi stari. — Da je tudi zdaj tu, to se starcu ali ni zdelo zanimivo povedati ali je morda mislil, da mora Ribelj to sam vedeti.
Grofov tajnik zavije potem okoli vogla proti vrtu.

ENAJSTO POGAVJE

Kaj od mene proč okó,
Proč obraz obračaš?
Prešeren

Prva žena se je po grehu skrila, A ona je imela moža v tovarštvu. Marijanica se je za grmovje skrivati morala sama, ne pred Bogom — pred možem. Delala je, kakor da bi gredico trebala. Čula je stopinje njegove, srce ji je reklo, da gre on k njej.
»Marijanica!« zaklicel je on. Deklica se pokonec vzkloni in pogleda njega. Obraz se mu je (od) veselja svetil in roke so se morda nehoté odpirale, kakor bi hotel reči: »K meni, srce moje!«
In vse je pozabila, zletela je k njemu in se ga oklenila, svoje lice skrivši na njegove prsi. Tiho jo je k sebi pritisnil.
»Ne plakaj, ljubica, glej, jaz sem zopet pri tebi in od slej, kmalu, bom zmerom pri tebi,« pravi on in vzdigne njeno glavicico od svojih prsi.
To so sladke solze ljubezni, solze veselja, mislil je in ganjenemu so mu oči mokre postale.
»Pogledaj me!« pravi on.
Ona vzdigne oči, pogleda ga boječ, tresoč se. A samo za en hip. Takoj zopet skrleje glavo na njega in se ga strastno oklene.
»Kaj ti je?« vpraša nekaj prestrašen.
Ona ne odgovori.
»Pojd, seditva na ono klop. Pa mi poveš vse od srca, kaj te teži. Pojdi, ne plakaj, ubožica.«
Vendar ona se ne gane z mesta.
Pol s prošnjami in nežnimi besedami, pol s silo jo privede do klopec, tam se usede in njo k sebi potisne.
»Kaj ti je Marijanica?« vpraša zopet.
»Nič,« odgovori ona tiho

Nadaljevanje prihodnjč

TTT Če želite kupiti POCENI, KVALITETNO IN SOLIDNO, potem obiščite TEHNO-MERCATOR CELJE TTT



...klasje je popadalo povezano v snopje ali pa kar na njivah omlateno. Krajih, kjer je kmetijstvo razvito in kjer se setev žit izplača, je tudi spravilo. Vse opravlja stroj. To pa je brez dvoma v Savinjski dolini, kjer ob hkratni in mlačvi begajo oči tudi na hmeljišča, kjer se je hmelj povzpел pod vrh in kobulice bujno poganjajo v bodoče šopke zelene, grenko dišeče savinjske žee. Za Savinjsko dolino, se bo prava žetev začela šele takrat.

(Foto: J. Sever)

SOCIALNI ALMANAH CELJA PRED ŠTIRIDESETIMI LETI

...kerkeve ne hodim, toda imam, če le pot zanesmo, da večkrat naletim na bogega starčka s scetra-klobukom v roki, ki se miloščno. Bolj podprosijo kar po domokromnejši pa brskajo smetnjakih. Celjani se dan srečujemo s »smenčami«, ki od zore do noči nabirajo razne odpadke in z njimi polnijo košarice »Dinosar« (pa tudi »trebube!«, da lahko živijo. In otroci? Koliko jih, ki so potrebni socialne pomoči? Ljudje tega venoma počenjajo za »rekreativno«!

...es je, da je naša družba poskrbela za večino tistih ljudi. V domovih in v šolih živijo dostojno življenje. Toda nekaj jih je ostalo prezrtih. Zavedati se moramo, da socialni problem ni tako močan, kot je nekdo. V te namene so bile ogromne investicije v vzdrževanje dobredelnih domov.

...pogled v preteklost nam kaže, da je nekdo socialni problem v Celju bil še bolj akut. Tudi takrat so se zavedali za ubožne in onemoglo. V te namene je delovale več ustanov:

peševati narodna ročna dela in narodne noše ter jačati narodno zavest. Vsakoletno so obdarovali ob Miklavževem okrog 80 otrok z obutvijo in obleko, v počitnicah pa poslali okrog 60 otrok na morje. Podpirali so bolne in revne. Že leta 1929 je bila v načrtu gradnja počitniškega doma ob morju, ki bi v počitnicah služil otrokom, drugače pa izčrpanim ženam okrepitve.

»Podporno društvo za uboge učence državne realne gimnazije v Celju« je bilo ustanovljeno leta 1896 z namenom podpirati dijake predvsem s šolskimi knjigami. Društvena knjižnica je leta 1929 štela okrog 2500 knjig.

»Dijaška kuhinja v Celju« postuje že od leta 1887. Leta 1929 je obdarjevala vsaj popoldne s tečno toplo hrano okrog 95 dijakov. »Evangeljsko žensko društvo v Celju« je bilo ustanovljeno leta 1901. z namenom podpirati uboge glede na veroizpoved in narodnost. Društvo je štelo leta 1929 50 članic in je obdarovalo vsako leto ob Božiču revne družine z obleko in obutvijo, včasih tudi z manjšimi denarnimi podporami.

Leta 1929 so ostajala še druga društva v Celju: »Katoliško podporno društvo v Celju«, »Katoliško gospejino društvo dobredelnosti«, Vincencijeva konferenca Sv. Danijela. Namen vseh teh društev je bil podpirati reveže, bolnike in sirote.

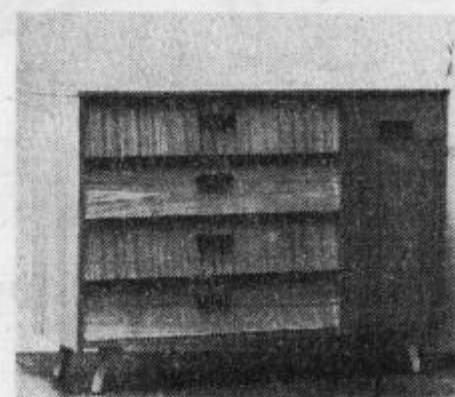
Pred 40 leti je mestna občina celjska oziroma mestni ubožni sklad skrbel za 110 - 120 oseb. V mestni ubožni hiši je bilo okrog 25 revežev, katerim je poleg prostega stanovanja, kurjave in razsvetljave bilo nudeno 40 do 80 din mesečne denarne podpore. 64 mestnih revežev je prebivalo v zasebnih zgrad-

bah in so prejeli 25 do 100 din podpore mesečno. Neozdravljivi reveži so se oskrbovali v oblastni hiralnici v Vojniku in Ptuj.

Potrebe za celotno oskrbo revežev v letu 1929 so znašale okrog 250 tisoč din.

pred piki komarjev varuje biban !

Posebno prav vam bo prišel na TABORJENJU, IZLETIH v naravo, pri RIBOLOVU ... BIBAN razpršite po nepokritih delih telesa in več ur ste varni pred ubodi komarjev, brencljev, čebel itd.



LIK — SAVINJA — CELJE

ZA VAŠ DOM...

IZDELUJEMO RAZNE FUNKCIONALNE OMARICE, KUHINJSKE MIZE IN STOLE

Naše izdelke lahko kupite v vseh prodajalnah pohištva.



POGOVOR Z NEZNANCEM

Sredi gozda obstanem. Priluhnem žvrgolenju ptic. Vmes zaslišim otroški glasek.

— Atek, pogled, koliko borovnic!

Počasi se približam. Med debeli bukev ugledam moškega in dve deklici. Sklanjajo se k tlom in smučejo borovnice. Dve vedri sta polni. Tretje je prazno.

Moški ima kakih petinštirideset let. In slabo je oblečen. Opaзи me dekletce sedmih let in skoraj zavrešči.

— Atek, pogled en stric!

Pozdravimo se in moški vpraša.

— Na sprehođu, kaj?

Prikimam. Nato vprašam, če bo mama kuhala sok. Starejša punčka, mogoče jih ima deset, nekam otožno zavzdihne.

— Nimamo mame, mama je umrla, dve leti je v grobu...

Ponudim cigareto, prižgeva; deklici se sklanjata naprej in me skrivoma ogledujeta. Moški pogleda deklini in reče precej strogo.

— Kar pohitita, da nam ne bodo zadruge pred nosom zaprili! Spustiva se v kratek pogovor, ki pa me je presunil. Takole je pripovedoval:

... Ja, žena je pred dvema letoma umrla. Niti štirideset jih ni imela. Rač jo je pobral. Deset let je hodila v fabriko. Snažilka je bila. Malo je zaslužila, preklemano malo. Petinštirideset tisoč z otroškimi vred. No ja, pa smo

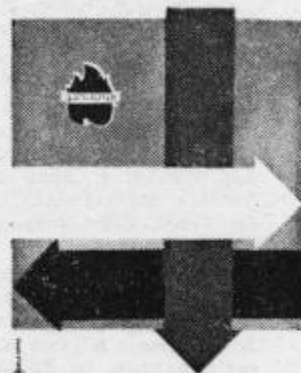
kar živeli. Bila je pridna, skrbna, znala je obrniti vsak dinar. Kaj hočemo, pač mora biti tako...

— In vi, niste v službi?

Na posvetlih ustnih vidim trpek nasmeh, njegov obraz je prepređen s krvnimi žilicami, roke trepečejo. Mislim si: Možak ga je moral precej popiti. Pa je kar sam priznal.

— Z menoj pa je tako. Pred vojno sem bil pastir, hlapec, v nemški vojski sem bil, dobro leto sem partizanal; po vojni sem leta po neumnem zapravljaval, malo preveč sem ga pil in tako naprej. No, trinajst službenih let in nič več. Živci so popustili in nisem za nobeno rabo. Sem invalidsko upokojen. Niti dvajset tisoč ne dobim. No, pa še otroški dodatek okoli deset tisoč. Enostavno povedano: s tridesetimi jurji od danes do jutri. Saj sem prosil in prosil, zdaj sem se že vsega naveličal. No, borovnice bodo tudi nekaj dale, maline, gobe, v jeseni kostanj, še kako košaro in koš spletem pa živimo...

Ponudim mu zavojček cigaret, deklicama nekaj drobiža. Počasi stopam naprej in razmišljam: Tristo novih din za hrano, stanovanje, obleko, obutev in še kaj za tričlansko družino. V časopisih pa že nekaj dni prebiram, da velja dnevni pension v Golf hotelu na Bledu za eno osebo 300 novih din.



PO SLEDI GORENJA

VAŠA PRILOŽNOST

Brez odlašanja sledite izdelkom Gorenja.

Sodelujte v tej nagradni igri. Pošljite na naslov tovarne razglednico svojega kraja.

Na razglednico napišite poleg svojega naslova številko garancijskega lista izdelka Gorenja, k ga imate.

Če izdelka nimate, pa četudi ga ne nameravate kupiti, pošljite samo razglednico s svojim naslovom na

«GORENJE»

Tovarna gospodinjske opreme VELENJE

(PO SLEDI GORENJA)

MALI OGLASI

Vsaka beseda v malem oglasu stane 0,50 Ndin (za naročnike) in 0,60 Ndin (za vse druge). Ob posredovanju naslova v upravi lista zaračunamo še dodatnih 1,00 Ndin; za oglase pod šifro pa po 2,00 Ndin.

PRODAM

POSESTVO s hišo in gospodarskim poslopjem (elektrika, voda, kopalnica) v centru Svetine prodam. Primerno za vikend. Naprodaj so tudi parcele za vikend. Naslov v upravi lista.

SKORAJ nov moped Tomos T 12 ugodno prodam. Ogled v popoldanskem času. Selih, Tomšičev trg 12/II nad. Celje.

SPACEK — letnik 1966 prodam. Silvo Oset, Brezovje 13a, Sentjur pri Celju.

FIAT 750 prodam na ček, v račun vzajem moped T 12. Naslov v upravi lista.

SKORAJ novo hišo z vrtom in njivo 15 arov (voda, elektrika v hiši) 5 min. do postaje prodam. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Ana Ternšek, Levce 7, Petrovče.

MANJSE posestvo prodam. Bukovžlak 4, Teharje.

MOTORNO kolo DKW, moped in stroj za Fiat 600 z menjalnikom zelo ugodno prodam. Brezovžlak, Pristava, Vojnik.

PRODAM posestvo s poslopjem in 3,6 ha zemlje. Cena 2.500.000 SD. Jožef Knez, Vel. Grahovče 30, Vrh nad Laškim.

HISO s sadovnjakom pri cesti prodam. Stanko Kalčić, Liboje 52, Petrovče.

PARCELO primerno za vikend za cesto prodam. V bližini voda in elektrika. Cena ugodna. Angela Rezar, Hrastnik 5, Sveteljska, Dramlje.

HISO do podstrehe v Sentjurju prodam. Kolar, Ipačeva 11, Celje.

HISO prodam. Informacije v gostilni Ribič v Celju pri tov. Stefki).

DOBRO ohranjen italijanski otroški voziček naprodaj. Voziček si lahko ogledate v popravilnici koles Veber, Zidanškova ulica v Celju.

PRODAM rabičen sokovnik, sod 100 litrov, malo kad za zelje (100 l), nove nože za ribanje zelja in parcelo na hribu na Polulah primerno za vikend hišico, lep razgled na cesto, Savinjo in železnico. Naprodaj so še razne druge stvari. Naslov v upravi lista.

HISO z vrtom 20 min iz Celja poceni prodam. Aškerc, Bukovžlak 68, Teharje.

MODERNO, nerabljeno kuhinjsko pohištvo STIX Velenje, z vsemi elementi zaradi selitve ugodno prodam. Informacije: Avgust Gajšek, Celje, C. v Trnovlje 7.

STRILETNEGA črnega korna in vprežne grablje ugodno prodam. Jernejc, Grajska vas, Golliško.

OPREMO za kuhinjo in dnevno sobo zelo ugodno prodam. Ida Potočnik, Partizanska 59, Celje.

KMETOVALCI POZOR! Trgovsko in posredniško podjetje POMURJE-COM-MERCE v Murski Soboti,

Cankarjeva 3a vam nudi generalno popravljene traktorje »FERGUSON — 35« z enoletno garancijo po zelo ugodnih cenah. Nadalje posredujemo prodajo novih stanovanjskih hiš z gospodarskimi poslopji, z vinsko kletjo, vinogradom, sadovnjakom, travnikom in gozdom v okolici Maribora po zelo ugodnih cenah. Plačilo je možno tudi s čeki. Vse informacije lahko dobijo kupci osebno, pisмено ali po telefonu št. 21-560.

PRODAM štirisobno komfortno stanovanje s parcelo 460 kv. m. Minka Berger, Otok — Jurčičeva 9, Celje.

FIAT 600 D ugodno prodam. Ogled od 15. ure dalje. Gorjan Jože, Slomškov trg 4, Celje.

STANOVANJE

FANT — uslužbenec išče sobo s 15. avgustom. Ponudbe pod šifro »Avgusta«.

MLADA uslužbenka išče v Celju ali bližnji okolici opremljeno ali neopremljeno sobo po možnosti s posebnim vhodom. Ponudbe pod šifro »Marna«.

ZAKONCA z otroki nujno iščeta stanovanje v Celju. Edj Horvat, Libela, Celje.

KDOR MI priskrbi večjo prazno sobo v bližini centra, mu dam za nagrado novo kolo. Naslov v upravi lista.

ISCEM opremljeno sobo. Informacije na tel. 32-23.

DVE preprosti dekleti sprejemem na stanovanje. Oblakova 4, Celje.

ISCEM opremljeno ali prazno sobo s posebnim vhodom v centru ali bližini Kersnikove ul. Naslov v upravi lista.

ODDAM sobo. Naslov v upravi lista.

ZAPOSILITEV

MLADA inteligenta z otrokom, iz Celja, iščeta deklet ali mlajšo upokojenko za pomoč v gospodinjstvu. Ob primerni nagradi nudita hrano in lastno sobo. Naslov v upravi lista.

ISCEMO gospodinjstvo pomočnico za 8 ur dnevno. Melavc, Groharjeva 2, Celje (Aljažev hrib).

VAJENCA za kolesarsko stroko sprejemem. A. Veber, Celje, Zidanškova 8.

ISCEM starejšo žensko za varstvo otroka in delno pomoč pri gospodinjstvu za 5 dni v tednu. Oglasite se po 19. uri, pri Ružič, Čopova 6, Celje.

ISCEM starejšo žensko, ki ima rada otroke, da bi vzela otroka v svoje varstvo za tri mesece. Rozalija Gobec, Dečkova 20, Celje.

RAZNO

NUJNO potrebujem za 5 mesecev posojilo 1.200.000 SD. vrnem 1.500.000 SD. Garancija nova hiša. Cenjene ponudbe pod šifro »Jamstvo«.

KAMNOSEK Martin Pevec, Sentjur 216, izdeluje nagrobne spomenike, okenke police in strešno dvo rezno cementno opeko ter vsa v stroko spadajoča dela.

KUPIM

KUPIM avto-radio. Informacije — Ljubljanska c. 62, Celje.

Delavski svet

TOVARNE KOVINSKIH IZDELKOV
IN LIVARNE VITANJE

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjega osnovnega sredstva:

Dostavni avto OPEL OLYMPIA — CARAVAN, letnik 1962, moč motorja 55 KS, delovna prostornina 1488 cm³, nosilnost 650 kg, registriran za leto 1969. Izklicna cena 5000 Ndin.

Licitacija se bo vršila dne 4. 8. 1969 na sedežu podjetja ob 8. uri za družbeni sektor, ob 10. uri pa za privatni sektor.

Interesenti morajo pred pričetkom licitacije položiti 10 % varščino izklicne cene.

Ogled OS je možen vsak dan v podjetju.

ekonomska propaganda

vaše breme - naša skrb

epp

po več kot 50 letih bo
ponovno izšla

SLOVENSKA STOLETNA PRATIKA

v knjižni zbirki
BABIČINA SKRINJA

Danes lahko marsikaj, kar so stare pratike pri našale, brez škode pogrešate, še vedno pa je vrsta vprašanj, na katera boste našli odgovor v pratiki:

- o mesecih, praznikih, običajih, kmečkih opravilih in slovenski kuhinji
- stari slovenski pregovori in rekla
- večni koledar, premakljivi in nepremakljivi prazniki
- deželni in farni patroni, seznam godov
- mesečni horoskopi
- Nostradamusove prerokbe itd.



BABIČINA SKRINJA

Izdaja: ČGP DELO
NOVI TEDNIK CELJE



VELEBLAGOVNICA
TKOVINA
CELJE

Z našimi
OBLEKAMI

vam pripomogli
k dobremu
razpoloženju

V ČASU
DOPUSTOV

PODJETJA!

Nadomeščam korespondente tujih jezikov v času dopustov. Naslov v upr. lista.

KOMISIJA ZA
STIPENDIRANJE

EMO
CELJE

RAZPISUJE

za šolsko leto 1969/70
NASLEDNJE STIPENDIJE:

- 10 stipendij za študij ekonomski fakulteti
- 10 stipendij za študij fakulteti za strojništvo
- 5 stipendij za študij Višji ekonomsko-komercialni šoli
- 2 stipendiji za študij VTS-strojništvo
- 1 stipendijo za študij VTS-kemija
- 10 stipendij za študij TS-strojni oddelki

KANDIDATI NAJLAŽIJO PROSNJE NA BRAZEVALNI CENTRUM »EMO« CELJE, MARIBORSKA 86, NAJKASNEJŠE 10. 8. 1969.

Prošnji za podelitev stipendije je treba priložiti:

1. Potrdilo o prejšnjem študijskem stanju staršev.
2. Zadnje šolsko splošno povzeto (overovljen pregledni list) oziroma potrdilo o opravljenih izpitihi.
3. Potrdilo o družinskih članih in njihovih določitvah.

PRI PODELITVI STIPENDIJE IMAJO PRAVO NOST KANDIDATI VIŠJIH LETNIKOV Z VEČ OPRAVLJENIMI IZPITI, CELJA IN OKOLICE.


Zlatorog PRESENEČA

pred vojno so največje presenečenje povzročila kvalitetna Zlatorogova pralna mila z nagrado v obliki zlatnika.

Odtlej je minilo že dobrih 40 let, zgodbe o Zlatorogovih zlatnikih pa še krožijo med prebivalci številnih krajev naše dežele.

Zdaj zlatniki v Zlatorogovih kvalitetnih pralnih milih znova čakajo srečne dobitnike. Hkrati bomo s kolekcijami naših proizvodov nagradili tudi dobitnike predvojnih Zlatorogovih zlatnikov.

Naši dragi stari prijatelji, sporočite nam, kako ste v predvojnih letih našli zlatnike, kako ste se ob tem veselili, kakšna usoda je doletela vaše zlate nagrade.

Zlatorog 

NAGRAJUJE ZVESTOBO

RADIO LJUBLJANA

NEDELJA, 3. AVGUSTA: 8.05 Radijska igra za otroke — Michael Manfred: »Timpiti, mesto brez staršev, 9.05 Srečanja v studiu 14, 10.05 Še pomnite tovariši... Iz zgodovine KP med obema vojnama, 10.50—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tujce, 13.30 Z novimi ansambli domačih viš, 15.05—16.00 Popoldne ob zabavni glasbi.

TOREK, 5. AVGUSTA: 8.06 Operna matineja, 9.20 »Morda vam bo všeče, 10.15—12.00 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tujce, 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jože Spinning: Pridelovanje travnega semena za različne namene, 12.40 Slovenske narodne pesni, 13.30 Priporočajo vam... 14.20 Popoldanski koncert lahke glasbe, 15.20 Glasbeni intermeso, 16.00 Vsak dan za vas, 18.15 V torek nasvidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Dorka Škoberneta, 20.00 Radijska igra — Michel Saffean: »V uri pred koroc, 22.15 Jugoslovanska glasba, 23.05 Literarni nokturno.

SREDA, 6. AVGUSTA: 8.06 Glasbena matineja, 9.45 Počitniški pozdravi, 10.15—12.00 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tujce, 12.30 Kmetijski nasveti inž. Slavko Cepin: Vpliv dednosti in rejne na kakovost klavne živine, 12.40 Od vas do vas, 13.30 Priporočajo vam... 14.05 Koncert za odrasle, 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.20 Glasbeni intermeso, 17.00 Poročila in vremenenska napoved, 17.05 Mladina sebi in vam, 18.45 Kulturni kazipot, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 Koncert opernih melodij, 22.15 S festivalom jaza.

ČETRTEK, 7. AVGUSTA: 8.06 Glasbena matineja, 9.05 Počitniško potovanje od strani do strani, 9.20 Iz zakladnice reane glasbe, 10.15—12.00 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tujce, 12.30 Kmetijski nasveti, inž. Milca Sojar: Poletno razvajanje vrtnih izajrdic, 12.40 Nekaj napevov iz jugoslovanskih pokrajin, 13.00—Priporočajo vam... 14.05 Mladina poje, 14.20 Operetne melodije, 15.20 Glasbeni intermeso, 17.05 Četrtekov simfonični koncert, 18.15 Turizem in glasba, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s pevko Sonjo Gaberček, 20.00 Četrtekov večer domačih pesmi in napevov, 21.40 Glasbeni nokturno, 22.05 Literarni nokturno.

PONEDELJEK, 4. AVGUSTA: 8.06 Glasbena matineja, 9.05 Za mlade radiovedneše, 10.15—12.00 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tujce, 12.30 Kmetijski nasveti, inž. Milan Rovani: Uporabna vrednost nekaterih maščotnih sredstev v kmetijstvu, 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.20 Glasbeni intermeso, 16.00 Vsak dan za vas, 18.15 »Signale — propagandna oddaja, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli bratov Arsenak, 20.00 Simfonični koncert orkestra Slovenske filharmonije, 21.20 Melodije starega Dunaja, 22.15 Za ljubitelje jaza.



KAVA
užitek

12.30 Priporočajo vam... 13.30 Poročila in vremenenska napoved, 14.20 Od vas do vas, 15.20 Glasbeni intermeso, 16.00 Vsak dan za vas, 18.15 »Signale — propagandna oddaja, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli bratov Arsenak, 20.00 Simfonični koncert orkestra Slovenske filharmonije, 21.20 Melodije starega Dunaja, 22.15 Za ljubitelje jaza.



**POMAGAJ SI SAM
IN UNIOR
TI BO POMAGAL**

NEDELJA, 3. AVGUSTA

9.00 KMETIJSKA ODDAJA V MADZARSCINI (Beograd)
9.25 POROČILA (Zagreb)
9.30 NARODNA GLASBA (Zagreb)
10.00 KMETIJSKA ODDAJA (Beograd)
10.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
10.50 OTROŠKA MATINEJA: Disneyev svet (Ljubljana)
11.40 TV KAZIPOT (do 12.00) (Ljubljana)
SPORTNO POPOLDNE
18.10 CELOVEČERNI FILM — Slovo velikega poglavarja — Winetou (Ljubljana)
19.45 CIK-CAK (Ljubljana)
20.00 TVD (Beograd)
20.30 VIJA-VAJA (Ljubljana)
20.35 FANTJE IN DEKLETA (Zagreb)
21.20 SINJSKA ALKA — posnetek (Zagreb)
22.35 SPORTNI PREGLED (Beograd)

Drugi spored:
20.00 TVD (Zagreb)
20.30 SPOROD ITALJANSKE TV

PONEDELJEK, 4. AVGUSTA

18.35 TIK-TAK — Medvedov godnarček II. del (Ljubljana)
18.50 CLOVEK NE JEZI SE (Zagreb)
19.20 ZNANOST IN MI (Ljubljana)
19.50 CIK-CAK (Ljubljana)
20.00 TVD (Ljubljana)
20.30 VIJA-VAJA (Ljubljana)
20.35 Milan Begović: Brez tretjega — TV drama (Ljubljana)
21.40 Benjamin Britten: Preprosta simfonija (Ljubljana)
21.55 POROČILA (Ljubljana)

Drugi spored:
17.30 VEČERNI ZASLON (Sarajevo)
17.45 ODDAJA ZA OTROKE (Zagreb)
18.00 MALI SVET (Zagreb)
18.20 ZNANOST (Beograd)
18.50 CLOVEK NE JEZI SE (Zagreb)
19.20 TV POSTA (Zagreb)
19.45 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TVD (Beograd)
20.30 SPOROD ITALJANSKE TV

TOREK, 5. AVGUSTA

18.35 RISANKA (Ljubljana)
18.45 PO SLOVENIJI (Ljubljana)
19.05 OBISCITE Z NAMI AMERIKO (Ljubljana)

ČETRTEK, 7. AVGUSTA

17.35 LJZIKA — lutkovna predstava (Ljubljana)
18.15 MEŠANI ZBOR GALLUS IZ KOČEVJA (JRT) (Ljubljana)
18.45 ZABAVNA ODDAJA (Zagreb)
19.45 CIK-CAK (Ljubljana)
20.00 TVD (Ljubljana)
20.30 VIJA-VAJA (Ljubljana)
20.35 VOZNIŠKO DOVOLENJE PROSIM — I. oddaja (Ljubljana)

TELEVIZIJSKI SPOROD

19.50 CIK-CAK (Ljubljana)
20.00 TVD (Ljubljana)
20.30 VIJA-VAJA (Ljubljana)
20.35 Noč vredna spomina — angleški cel. film (Ljubljana)
22.40 TRANSPUZJA KRVI (Ljubljana)
23.40 POROČILA (Ljubljana)

Drugi spored:
17.30 KRONIKA (Zagreb)
17.45 DALINOGLLED (Beograd)
18.15 ZBOR GALLUS (Ljubljana)
18.45 ZABAVNA ODDAJA (Zagreb)
19.45 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TVD (Zagreb)
20.30 SPOROD ITALJANSKE TV

PETEK, 8. AVGUSTA

18.30 JANE EYRE — nadaljevanje in konec (Ljubljana)
19.00 PO SLOVENIJI (Ljubljana)
19.20 NAS GLOBUS (Ljubljana)
19.50 CIK-CAK (Ljubljana)
20.00 TVD (Ljubljana)
20.30 VIJA-VAJA (Ljubljana)
20.35 POLICAJI IN TATOVI — italijanski cel. film (Ljubljana)
POLETNI QUIZ — oddaja TV Beograd (Ljubljana)
POROČILA (Ljubljana)

Drugi spored:
17.30 KRONIKA (Zagreb)
17.45 ODDAJA ZA OTROKE (Skopje)
18.15 GLASBENA ODDAJA (Beograd)
19.00 MOZAIK (Sarajevo)
19.50 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPOROD ITALJANSKE TV

SOBOTA, 9. AVGUSTA

16.00 JUGOSLOVANSKO ATLETSKO PRVENSTVO — prenos iz Reke (Zagreb)
17.55 NOVI ANSAMBLI NOVE MELODIJE (Ljubljana)
18.25 DISNEYEV SVET (Ljubljana)
19.15 SPREHOD SKOZI CAS — leto 1947 (Ljubljana)
19.45 CIK-CAK (Ljubljana)
20.00 TVD (Ljubljana)
20.30 VIJA-VAJA (Ljubljana)
20.35 ZABAVNO-GLASBENA ODDAJA (Skopje)
21.35 REZERVIRANO ZA SMEH (Ljubljana)
22.00 INSPEKTOR MAIGRET — serijski film (Ljubljana)
22.50 TV KAZIPOT (Ljubljana)
23.10 POROČILA (Ljubljana)

Drugi spored:

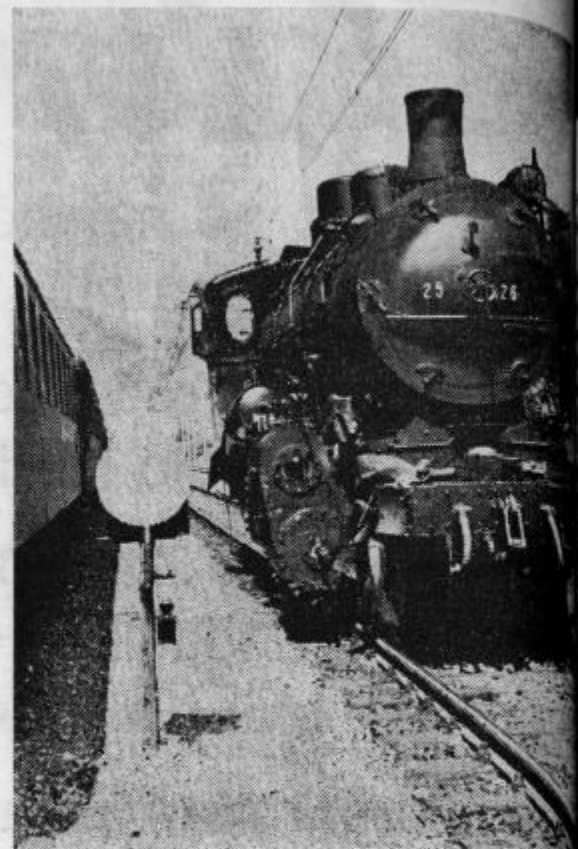
17.30 KRONIKA (Zagreb)
17.45 INDIJSKE PESMI (Beograd)
18.15 MLADINSKA IGRA (Zagreb)
19.15 SPREHOD SKOZI CAS (Beograd)
19.45 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TVD (Zagreb)
20.30 SPOROD ITALJANSKE TV

ŽELEZNIŠKA NESREČA V RIMSKIH

NOVI
FEDNIK



Se pred nekaj urami so ta kolesa živahno drsela po gladkih tirnicah. Zdaj so zastala in padla s svoje poti. Razbitine povsod... Proga je bila zatrpna in pred nami se je odpirala žalostna slika.



Lokomotiva tovornega vlaka št. 599 je zdaj samev in počivala na tiru. Zaradi udarca je bila močno njejena, zlasti po desni strani in v zadnjem delu. Bele jeklene plošče so se zvale kot papir.

Besedo ima:

**TONI
HERCFELER**

V teh pasjih dneh sem se tudi jaz pridružil vsem tistim, ki nosijo svoja telesa za vodo, da bi pordečela in porjavela. Pot me je zanesla na Vransko, kjer imajo kar eden bazen, ki pa je skoraj prazen. Prebivalci ne vedo, od kod tak antičopališki pojav; pravijo, da bi bil bazen poln — teles seveda — ko bi ga imeli v trgu in ne tako daleč stran. Škoda, da ga ne morejo narediti v kakšni cestni luknji!

V Preboldu je čisto drugače. Kopalcev je tu v teh dneh skoraj toliko, da se človek boji, da bo na koga stopil in mu pokvaril sončne užitke. In še druga prednost je, ki se mi zdi zelo važna: za to, da človek hitreje porjavi, skrbitjo namreč nekateri brezobzirni vozniki, ki dvigujejo oblake prahu na cesti ob bazenu. Ne bi bilo slabo, ko bi to oesto polivali s kakšnim mokrim sprayem ali jo posuli recimo z lešem.

Ko sem zadnjič po Celju iskal klorovo apno, so me vsi prodajalci gledali nekam postrani; dobil sem občutek, kot da bi mi dosti raje prodali kak Piz buin ali tokalon spray ali kak drug razpršilec iz serije 199 različnih sprayev, kolikor jih je že na našem trgu. »Za kaj vam bo klorovo apno v teh dneh?« so me spraševali. »Nekaj bi rad razkužil,« sem pojasnjeval. »Kaj pa?« »No, če že ravno hočete vedeti, bi rad razkužil tako imenovano suho stranišče,« sem rekel. »Žal klorovega apna pa nimamo,« so pojasnjevali in jim je bilo nekoliko nerodno, kajti trgovcem je vedno nerodno, če potrošniku s čim ne morejo ustreči. Pa se je našel nekdo, ki je slišal pogovor in brž dodal: »Slišal sem,« je rekel, »da so vse klorovo apno potegnili iz prodaje, ker nameravajo z njim razkuževati vse tisto, kar utegnejo okužiti bacili s Laine.« »Dajte no,« je rekel prodajalec, jaz pa sem odšel brez apna.



Nagnjeni in razbiti vagoni... Deske in treske pa železni deli so ležali križem kražem. Pridne roke so kljub močni pripeki opravile svoje. Proga je bilo treba očistiti in ponovno usposobiti za promet v čim krajšem času.

**FOTO
VESTI**



Zaradi nesreče je zastala tudi potniški promet. Potniki so morali presedniti, če so hoteli nadaljevati svojo pot. Za mnoge je bilo to težko in neprijetno. Težki kovčki pa toplo sonce in pogled na razbitine...

Vsi posnetki: Milan Božič

ČLOVEK, KOT POČEN BOKAL

Prizorišče: Hribček, na hribčku cerkvice, na pobočjih hišice in vmes neizogibna gostilnica. Tipično slovensko okolje. Toda ali res tipično, kajti Slovenci na sploh niso občutljivi za tegobe sosedov, čeprav o njih kroži tista anekdota o sosedovi kozi ki naj bi crknila. Slovenci smo menda res nevošljive sorte toda ko je nesreča udarila, nam je žal, zapeče nas vest...

Gostilničarka v tistem gnezdu hiš pod hribčkom s cerkvico je podjetna. Vse njeno ravnanje je posvečeno pridobivanju denarcev, ki jih želni, lačni, včasih veseli, včasih žalostni sosedje prinesejo v hišo. Človek bi mislil, da je nekomu, ki ima od sosedov nenehno korist, dosti do tega, da bi sosedje živeli čim dlje in čim bolj zdravi. In če se primeri, da sosedja pobere, potem je red, da ga takšenle oštr ne odpiše kot počen bokal.

No, naša gostilničarka ni takšna. Ko je nesrečno in prezgodaj pobralo sosedja in so na pročelju njegove hiše razobesili črno žalno zastavo, se v gostilni niso dosti zmenili za to, čoravno je smrt prizadela vsa sosesko. Pri hiši ima gostilničarka občasno tudi godca, na jela pa ga je tudi tisti dan, ko je bila pri sosedovih žalost na vrhuncu. Bil je pogrebni dan. In godec je igral okrogle ter poskočne, valčke ter polke, da je kar odmevalo po pobočju...

Pa stopi eden od sosedov tjakaj. Pove, da je pri sosedovih mrlič in da na ta dan menda ne bodo v gostilni prirejali veselice. Toda sosed je dregnil v sršenje gnezdo:

— Kaj koga briga če igramo. Nas se nič ne tiče, če je kdo stegnil pete... —

V soseski pod gričkom s cerkvico je navada, da ljudje zberejo tudi kakšen dinar, če vidijo, da je kdo v stiski. Tako so zbirali tudi denar za vdovo, katere mož je tako nesrečno in premlad šel pod rušo. Funkcionar, ki je hodil od hiše, do hiše, menda že ni vedel za tisto »iguljenje« na pogrebni dan, kajti oglašil se je tudi pri gostilničarki.

»Nič ne dam. Jaz moram garati podnevi in ponoči, pa naj zdaj denar kar takole razdajem? Kdo bo pa meni kaj dal, kdo...«

Mož je šel. Ni bil pripravljen poslušati neslanih prigod.

In kljub vsemu hodijo sosedje v gostilnico pod hribčkom s cerkvico. Zeja mora biti huda stvar, da se ne izognejo hiše, kjer ljudi ob smrti brišejo iz seznama kot počen bokal.

—šilo

posled posedu

NOVI FEDNIK — Uredništvo in aprava Celje Gregorčičeva 5, poštel predal 161. Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik BERNARD STRMCNIK odgovorni urednik JURE KRASOVEC. NOVI FEDNIK izhaja od decembra 1968 kot naslednik CELJSKEGA FEDNIKA, ki je izhajal od 1953. leta. NOVI

30

FEDNIK izhaja vsako sredo. Izdaja CGP »DELO« — enota informacije propagandna Celje. Tisk in klistenje CGP »DELO« s kopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 60 par (60 SD), letna naročnina 30 novih din (3.000 SD), polletna 15 novih din (1.500 SD). Za tujino znaša naročnina 60 novih din (6.000 SD). Tekoči račun 507-1-1280. TELEFON: uredništvo 23-69, mali oglas in naročnina, ekonomska propaganda 31-65